

Bruxelles, 13 septembrie 2023
(OR. en)

12965/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0321(CNS)**

**FISC 191
ECOFIN 870
IA 224**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 septembrie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 532 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 532 final.

Anexă: COM(2023) 532 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.9.2023
COM(2023) 532 final

2023/0321 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT)

{SWD(2023) 308 final} - {SWD(2023) 309 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Propunerea BEFIT a fost anunțată în mai 2021 în Comunicarea „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI”¹. Propunerea este inclusă și în programul de lucru al Comisiei pentru 2023², fiind relevantă, de asemenea, din perspectiva resurselor proprii, astfel cum se prevede în Comunicarea „Următoarea generație de resurse proprii pentru bugetul UE”³ din 2021.

Ideea elaborării unui cadru comun de impozitare a societăților în sprijinul pieței interne face dintotdeauna parte din istoria Uniunii, prima sa apariție în documente de politică ale Comunității Economice Europene datând încă din anii 1960. Deși piața internă împlinește 30 de ani, în continuare, nu există norme comune pentru calcularea venitului impozabil al întreprinderilor care își desfășoară activitatea în Uniune. Întreprinderile trebuie deci să respecte (până la) 27 de sisteme fiscale naționale diferite, ceea ce înseamnă că desfășurarea de activități economice în Uniune este dificilă și costisitoare pentru societăți. Interacțiunea diferitelor sisteme fiscale este caracterizată de complexitate și discrepanțe, ceea ce creează condiții de concurență inechitabile și sporește insecuritatea fiscală și costurile de conformare fiscală pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre. Această situație are un efect negativ asupra funcționării pieței interne, descurajând investițiile transfrontaliere și plasând întreprinderile din Uniune într-o poziție de dezavantaj concurențial față de întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piețe cu dimensiuni comparabile din alte părți ale lumii.

În plus, principiul valorii de piață utilizat în practicile de stabilire a prețurilor de transfer pentru evaluarea tranzacțiilor dintre întreprinderi asociate nu numai că antrenează costuri mai ridicate și litigii îndelungate, ci și presupune disponibilitatea unor tranzacții comparabile, de unde rezultă un grad mai scăzut de exactitate, în special în cazul tranzacțiilor legate de active necorporale (brevete, mărci comerciale, fond comercial etc.), deoarece acestea au un caracter unic. Baza de impozitare utilizată de statele membre devine astfel mai puțin stabilă, existând riscul ca o parte importantă din activitățile întreprinderilor să fie evaluată în mod arbitrar.

Pentru abordarea problemelor identificate, valoroase informații obținute de-a lungul a numeroși ani de negocieri în dosare fiscale și de analize conexe pot fi utilizate în prezent la conceperea BEFIT. Propunerile din 2011⁴ și 2016⁵ referitoare la bază fiscală consolidată comună a societăților au declanșat în special un schimb aprofundat de puncte de vedere, iar în cursul negocierilor respective s-a observat o convergență considerabilă a abordărilor tehnice ale statelor membre. Prezenta propunere înlocuiește propunerile Comisiei referitoare la baza fiscală comună a societăților și la baza fiscală consolidată comună a societăților, care au fost retrase. BEFIT va reflecta cunoștințele dobândite și schimbările din economia modernă, caracterizată de o intensificare a globalizării și digitalizării.

¹ COM(2021) 251 final.

² COM(2022) 548 final.

³ COM(2021) 566 final.

⁴ COM(2011) 121 final/2.

⁵ COM(2016) 685 final; COM(2016) 683 final.

Contextul politicii fiscale a Uniunii s-a schimbat semnificativ în ultimii ani. Concepte-cheie din cadrul inițiativelor referitoare la impozitul pe profit și din cadrul discuțiilor care au urmat au fost preluate în alte contexte, mai largi decât înainte. În 2020, Consiliul, Parlamentul și Comisia au convenit că o bază de impozitare comună a societăților ar putea constitui baza pentru o nouă resursă proprie pe care o va propune Comisia⁶. În 2021, în cadrul Declarației Cadrului incluziv al OCDE/G20 privind o soluție bazată pe doi piloni⁷, peste 135 de țări au convenit să calculeze cota efectivă de impozitare a unui grup multinațional mare pornind de la situațiile financiare consolidate ale grupului (pilonul 2) și să utilizeze formula de repartizare pentru realocarea parțială a profiturilor impozabile (pilonul 1). Acordul privind pilonul 2 a fost aprobat de statele membre, care au adoptat în unanimitate, în decembrie 2021, Directiva privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune⁸ („Directiva privind pilonul 2”). Prin urmare, politicile Uniunii se pot baza nu doar pe propriile experiențe, ci și pe aceste evoluții care au loc la nivel internațional în domeniul impozitării societăților.

Ca urmare, de asemenea, a progreselor tehnologice și a consolidării capacității administrative a autorităților fiscale din statele membre, perspectiva punerii în aplicare și a gestionării unui cadru fiscal la nivelul Uniunii a devenit o propunere mai eficientă și mai fezabilă. În plus, în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19 și în contextul incertitudinii economice cauzate de războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, este mai important ca niciodată să existe norme fiabile și să se asigure venituri publice stabile. Și totuși, bazele de impozitare ale statelor membre se schimbă ca urmare a unor megatendințe precum globalizarea, digitalizarea, schimbările climatice, degradarea mediului, îmbătrânirea populației și transformarea pieței forței de muncă. În special globalizarea și digitalizarea au pregătit terenul pentru un transfer de profituri prin practici de planificare fiscală, abordate anterior de Uniune și de statele membre prin adoptarea de măsuri de combatere a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale. Prin aceste măsuri s-a reușit abordarea unor aspecte specifice, dar s-a și mărit complexitatea sistemelor fiscale prin care trebuie să navigheze întreprinderile. Prin urmare, este tot mai mult nevoie ca prin politica fiscală a Uniunii să se asigure că bazele de impozitare ale statelor membre sunt solide, sustenabile și protejate împotriva abuzurilor, reducându-se în același timp complexitatea pe piața internă.

Prin prezenta propunere se caută o cale de urmat prin care să se reconcilieze toate aspectele, introducându-se un cadru comun pentru impozitarea profiturilor societăților în Uniune. Cadrul comun va simplifica mediul fiscal pe piața internă, înlocuind cele 27 de moduri diferite care există în prezent pentru stabilirea bazei de impozitare a grupurilor de societăți cu venituri anuale combinate de peste 750 de milioane EUR. În consecință, cadrul comun va crea condiții

⁶ Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii.

⁷ Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei, 8 octombrie 2021, Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor.

⁸ Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune (JO L 328, 22.12.2022, p. 1).

de concurență echitabile, va spori securitatea juridică, va reduce costurile de conformare fiscală, va încuraja întreprinderile să desfășoare activități transfrontaliere și va stimula investițiile și creșterea economică în Uniune.

Alături de prezenta propunere, Comisia a înaintat o propunere separată privind stabilirea prețurilor de transfer, care face obiectul aceluiași raport de evaluare a impactului.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta directivă este compatibilă și complementară cu o serie de propuneri recente ale Comisiei, care au fost anunțate și în Comunicarea „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI”. Dintre aceste propuneri fac parte, în special, propunerea referitoare la o indemnizație pentru reducerea favorizării îndatorării („DEBRA” – *debt-equity bias reduction allowance*)⁹, prin care se urmărește să se abordeze favorizarea îndatorării în cadrul sistemului de impozitare a societăților, pentru a promova creșterea economică și inovarea, și propunerea referitoare la combaterea entităților fictive („UNSHELL” – *prevent the misuse of shell entities*)¹⁰, prin care se urmărește să se adopte noi măsuri de combatere a evitării obligațiilor fiscale, pentru a preveni utilizarea abuzivă în scopuri fiscale a entităților fictive.

Prezenta inițiativă este, de asemenea, pe deplin coerentă cu politicile existente ale Uniunii în domeniul impozitării directe. Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora¹¹, Directiva privind dobânzile și redevențele¹² și Directiva privind fuziunile¹³ au ca obiectiv combaterea dublei impunerii în cazul societăților. BEFIT se bazează în continuare pe această politică și urmărește să ofere o soluție mai cuprinzătoare. În plus, prin Directiva privind cooperarea administrativă (DAC)¹⁴ se asigură cooperarea și schimbul de diferite tipuri de informații între administrațiile fiscale ale statelor membre. În special prin revizuirea acesteia, DAC4¹⁵, societățile-mamă finale ale grupurilor de IMN-uri au, începând cu 2017, obligația să depună rapoarte pentru fiecare țară în parte, care trebuie să conțină informații referitoare la venituri, profituri, impozite, angajați și active corporale și în care trebuie să fie identificate entitățile lor constitutive. Aceste informații sunt partajate între statele membre. Sistemul de administrare al BEFIT va beneficia de această cooperare existentă, pe care o va eficientiza.

⁹ Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI privind stabilirea normelor referitoare la o indemnizație pentru reducerea favorizării îndatorării și privind limitarea deductibilității dobânzii în scopul impozitului pe profit, COM(2022) 216 final.

¹⁰ Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor norme pentru prevenirea utilizării abuzive în scopuri fiscale a entităților fictive și de modificare a Directivei 2011/16/UE, COM(2021) 565 final.

¹¹ Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8).

¹² Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49).

¹³ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre.

¹⁴ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹⁵ Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 146, 3.6.2016, p. 8).

Prezenta propunere este compatibilă și cu Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD)¹⁶, care a fost adoptată în 2016 pentru combaterea practicilor de evitare a obligațiilor fiscale. BEFIT nu contrazice aceste norme. Întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al BEFIT pot chiar să beneficieze de mai multă securitate fiscală în această privință. Situația lor fiscală va fi mai transparentă și mai clară decât situația în care sunt nevoite să își structureze operațiunile în conformitate cu mai multe cadre juridice naționale, asigurându-se, în același timp, că respectă scopul principal al fiecărui cadru și că evită tratamentele neuniforme. Singura dispoziție din propunerea BEFIT în cazul căreia trebuie să se asigure coerența este norma privind limitarea deductibilității dobânzii (articolul 4 din ATAD). În acest scop, propunerea conține o dispoziție specifică prin care se adaptează această măsură la dimensiunea unui grup transfrontalier, nu ca regulă generală, și care se va aplica pentru fiecare societate în parte (articolul 13).

Propunerea este, de asemenea, coerentă cu punerea în aplicare a soluției bazate pe doi piloni a Cadrului incluziv al OCDE/G20. În 2015, în contextul extinderii Planului de acțiune al OCDE/G20 privind erodarea bazei de impunere și transferul profiturilor, și în special în contextul Raportului privind acțiunea 1 intitulat „Abordarea provocărilor fiscale ale economiei digitale”, a fost instituit Cadrul incluziv al OCDE/G20 pentru abordarea provocărilor fiscale generate de digitalizare. Abordarea s-a axat pe două direcții de lucru diferite, dar conexe, iar în 2021 jurisdicțiile din întreaga lume au ajuns la un acord istoric cu privire la o soluție bazată pe doi piloni. Pilonul 1 cuprinde o realocare parțială a drepturilor de impozitare către jurisdicții de piață (cuantumul A) și o simplificare a principiului valorii de piață pentru anumite activități (cuantumul B). Pilonul 2 constă în regulile globale de combatere a erodării bazei impozabile (*Global anti-Base Erosion – GloBE*), și anume două reguli interne interconectate care asigură o impozitare efectivă minimă de 15 %, și regula de supunere la plata impozitului (*Subject to Tax Rule – STTR*), și anume o regulă bazată pe convenții care permite o cotă minimă de 9 % pentru anumite plăți. La 15 decembrie 2022, Uniunea a adoptat Directiva privind pilonul 2, în vederea unei puneri în aplicare uniforme a regulilor GloBE în Uniune. Lucrările viitoare ale Cadrului incluziv al OCDE/G20 pentru abordarea restului de elemente ale soluției bazate pe doi piloni au fost convenite de 138 de țări și jurisdicții la 11 iulie 2023¹⁷. Propunerea valorifică realizările obținute în cazul celor doi piloni, pentru a oferi întreprinderilor din Uniune simplitate și securitate într-o manieră cuprinzătoare.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

În discursul său din 2022 privind starea Uniunii Europene, președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, a anunțat prezentarea de către Comisie a unui „pachet de măsuri de ajutorare” a IMM-urilor. Pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor ar trebui să ofere sprijinul atât de necesar pentru asigurarea fluxului de numerar, pentru simplificarea regulilor, pentru realizarea de investiții și pentru creștere. IMM-urilor ar trebui să le fie astfel mai ușor să își desfășoare

¹⁶ Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

¹⁷ [Declaratia din 11 iulie 2023 a Proiectului OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor referitoare la o soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei.](#)

activitatea pe piața internă. În această privință, se preconizează că paleta de inițiative ale Comisiei pentru simplificarea impozitării societăților va fi completată de o propunere conexasă de directivă pentru IMM-urile cu o prezență fiscală limitată în străinătate (numai prin sedii permanente în unul sau mai multe state membre diferite). Se va asigura astfel că și grupurile de IMM-uri sunt încurajate să se extindă peste frontiere și că IMM-urile nu se izbesc de costuri ridicate de conformare fiscală când doresc să profite pe deplin de oportunitățile de pe piața internă.

BEFIT și pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor sunt complementare. Ambele inițiative vizează mai multă simplificare pentru întreprinderi. În domeniul fiscal, pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor vizează o simplificare pentru IMM-urile cu o prezență limitată în străinătate, în timp ce BEFIT se concentrează asupra grupurilor mari de întreprinderi care au deja o activitate transfrontalieră extinsă. BEFIT conține însă norme opționale pentru IMM-uri, când acestea fac parte dintr-un grup care depune situații financiare consolidate. Datorită acestui domeniu de aplicare opțional, IMM-urile au posibilitatea să aleagă opțiunea cea mai simplă și mai eficientă din punctul de vedere al costurilor, în funcție de nevoile proprii.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta propunere intră în domeniul de aplicare al articolului 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Normele conținute în propunere vizează apropierea actelor cu putere de lege și a practicilor administrative ale statelor membre, care au incidență directă asupra instituirii sau funcționării pieței interne. Prin urmare, propunerea se adoptă în cadrul unei proceduri legislative speciale, în conformitate cu articolul menționat, și sub forma unei directive. Competența Uniunii în acest domeniu este partajată cu statele membre.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Întreprinderile din Uniune își desfășoară activitatea din ce în ce mai mult la nivel transfrontalier pe piața internă, însă cadrul fiscal actual din Uniune constă în 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților. Această multitudine de norme duce la fragmentare și reprezintă un obstacol major în calea activității economice pe piața internă. Într-adevăr, întreprinderile transfrontaliere se confruntă cu costuri ridicate de conformare fiscală pe piața internă, deoarece trebuie să respecte diverse cadre juridice. În plus, disparitățile dintre statele membre creează tratamente neuniforme care pot duce la dublă impunere și la beneficii fiscale neintenționate.

Aceste probleme sunt comune tuturor statelor membre și nu pot fi abordate în mod eficace prin acțiuni naționale. Întrucât ele sunt din start rezultatul existenței unor sisteme fiscale diferite, măsurile naționale necoordonate ar produce efecte insuficiente. În același mod, deși o mai bună cooperare poate fi, de asemenea, benefică, această abordare a fost în principal bilaterală și este limitată, în special pentru grupurile care își desfășoară activitatea în mai mult de două state membre.

În acest context, numai o inițiativă la nivelul Uniunii, în care să se prevadă un set comun de norme, poate fi eficace. Complexitatea și consecințele acesteia ar fi reduse în mod semnificativ dacă s-ar institui un set unic de norme privind impozitul pe profit la nivelul Uniunii pentru grupurile de societăți. De asemenea, tratamentele neuniforme pot fi eliminate, mai degrabă decât corectate, numai atunci când problema este abordată prin norme comune.

Dacă sunt luate la nivelul Uniunii, măsurile vor avea o valoare adăugată clară. De exemplu, prin agregarea într-o singură grupă a bazelor de impozitare ale membrilor grupului, alături de aplicarea unei metode simple de alocare a profiturilor în cadrul grupului, s-ar stabili o metodă de determinare a obligațiilor fiscale ale grupurilor de societăți într-un mod mai obiectiv și mai puțin costisitor. Statele membre nu pot însă utiliza în mod eficace această metodă în mod individual, deoarece ar continua să existe riscul de dublă impunere și de litigii, dacă metoda de alocare a profitului nu este uniformă pentru întregul grup și dacă baza de impozitare alocabilă a grupului nu este calculată în conformitate cu un set unic de norme.

Normele comune de fond pot fi gestionare și printr-un cadru comun, ceea ce ar avea avantaje evidente pentru întreprinderile și administrațiile fiscale din Uniune. În loc de a depune declarații în fiecare stat membru, grupurile de societăți ar putea recurge la un ghișeu unic pentru îndeplinirea cerințelor prin intermediul unei singure entități. Administrațiile fiscale, care evaluează în prezent obligațiile fiscale ale acelorași întreprinderi transfrontaliere separat, dar fiecare dintre ele numai cu propriile resurse, ar putea să utilizeze în mod colectiv resursele respective într-un mod mai eficace și mai precis. În plus, se poate ca aspectele transfrontaliere să necesite acordul a diferite state membre și să conducă adesea la litigii sau proceduri îndelungate. Prin urmare, un cadru administrativ comun ar permite totodată întreprinderilor din Uniune să obțină un anumit grad de securitate timpurie în anumite privințe.

Prin urmare, prezenta inițiativă este în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TFUE, având în vedere că obiectivele nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și că o abordare comună pentru toate statele membre ar avea cele mai mari șanse să contribuie la atingerea obiectivelor urmărite.

- **Proportionalitatea**

Măsurile avute în vedere nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor lor și, prin urmare, respectă principiul proporționalității. În propunere nu se prevede armonizarea deplină a sistemelor de impozitare a societăților, ci doar sunt stabilite norme comune pentru calcularea profitului impozabil al grupurilor (mari) de societăți din Uniune. Acest lucru este necesar pentru ca inițiativa să își poată atinge obiectivele, iar normele sunt atent limitate la strictul necesar.

De cota de impozitare și politicile de punere în aplicare vor continua să se ocupe integral statele membre. Domeniul de aplicare al măsurii propuse se referă doar la baza de impozitare. Mai precis, prin propunere se vor introduce numai normele necesare pentru ca întreprinderile din Uniune să își poată calcula baza de impozitare în toată Uniunea conform unui set unic de norme. Așadar, noua bază de impozitare BEFIT se va sprijini în principal pe normele existente de contabilitate financiară, care sunt deja acceptate în temeiul dreptului Uniunii, și anume principiile contabile general acceptate la nivel național (GAAP) ale statelor membre sau Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS). Prin propunere nu se armonizează normele privind baza de impozitare în general, ci numai atunci când acest lucru este necesar, permițându-se ajustări suplimentare după alocarea bazei de impozitare BEFIT, în funcție de nevoile specifice politicilor naționale.

Pentru ca inițiativa să nu depășească ceea ce este necesar, normele vor fi, de asemenea, opționale pentru majoritatea întreprinderilor, care pot continua să aplice normele existente ale statelor membre. Domeniul de aplicare obligatoriu este limitat la submulțimea din Uniune a grupurilor mari care intră și în domeniul de aplicare al Directivei privind pilonul 2, cu excepția cazului în care un grup mare își are sediul în afara Uniunii, dar desfășoară o activitate limitată pe piața internă (pragul de semnificație). Această abordare specifică este adoptată ca să se asigure consecvența și coerența în Uniune și pentru că normele comune prevăzute în

prezenta directivă ar aduce beneficii în special acestor întreprinderi. Grupurile mari au deci, după toate probabilitățile, o prezență transfrontalieră puternică, iar noile norme sunt aliniate cât mai strâns posibil la abordarea bazată pe doi piloni.

Prin aplicarea uniformă a normelor BEFIT în cazul acestor grupuri s-ar asigura coerența cu Directiva privind pilonul 2. Astfel se va putea profita de interacțiuni, iar costurile de punere în aplicare vor putea fi menținute la un nivel minim. Atât baza de impozitare BEFIT, cât și cota efectivă minimă de impozitare prevăzută în Directiva privind pilonul 2 ar fi tratate la același nivel, și anume la nivelul grupului din Uniune. Se pot alinia și procesele; de exemplu, ambele au ca punct de pornire situațiile din contabilitatea financiară, iar societățile trebuie să aplice ajustările de impozit la nivelul Uniunii pentru ambele. S-ar realiza deci un pas proporțional în direcția simplificării normelor fiscale și a consolidării securității fiscale în Uniune.

Introducerea unui nou cadru fiscal pentru întreprinderile din Uniune ar implica, la început, unele costuri de adaptare și sarcini administrative. Se estimează însă că economiile de costuri de conformare fiscală, precum și procedurile administrative simplificate și, pe termen lung, îmbunătățirea resurselor alocate de către întreprinderi și administrațiile fiscale vor fi mai importante decât aceste costuri.

Prin urmare, prezenta inițiativă este, de asemenea, în conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TFUE, întrucât conținutul și forma sa nu depășesc ceea ce este necesar și proporțional cu obiectivele urmărite.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea are ca obiect o directivă, singurul instrument admisibil conform temeiului juridic (articolul 115 din TFUE).

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Strategia de consultare a părților interesate pentru prezenta inițiativă a constat atât în consultări publice, cât și în consultări specifice. În ceea ce privește consultarea publică, la 13 octombrie 2022 au fost publicate o cerere de contribuții¹⁸ și un sondaj online, urmate de o perioadă de consultare de 12 săptămâni, care s-a încheiat la 26 ianuarie 2023. Scopul a fost să se afle punctele de vedere ale părților interesate asupra principiile-cheie care definesc caracteristicile unei baze comune de impozitare a societăților în Uniune. În cadrul consultării s-au primit în total 123 de contribuții: 46 de observații și 77 de răspunsuri la sondajul de consultare publică, dintre care 29 au inclus observații scrise, care au fost transmise ca anexă la observații sau pe e-mail. Dintre cele 123 de contribuții, 54 au fost transmise de asociații de întreprinderi care reprezintă interese generale ale întreprinderilor, consilieri fiscali, avocați sau sectoare specifice de activitate, cum ar fi asigurările. Printre respondenți s-au numărat, de asemenea, cetățeni și întreprinderi mai mari și mai mici, precum și instituții universitare și institute de cercetare, organizații neguvernamentale și sindicate. Nu s-a primit nicio contribuție din partea autorităților naționale.

¹⁸ Cerere de contribuții pentru o evaluare a impactului – Ares(2022)7086603.

În evaluarea impactului au fost luate în considerare toate contribuțiile. Un raport de sinteză poate fi găsit în anexa la raportul de evaluare a impactului, iar Comisia a publicat contribuțiile părților interesate și un raport de sinteză a faptelor pe pagina dedicată consultării. Acesta din urmă conține o prezentare detaliată a profilurilor de respondenți și a contribuțiilor primite.

Au avut loc de asemenea consultări specifice și reuniuni bilaterale cu părțile interesate relevante (contribuabili persoane juridice care ar putea intra sub incidența BEFIT, mediul universitar, statele membre). O compilație a rapoartelor de interviu din cadrul consultărilor specifice poate fi găsită în anexa la raportul de evaluare a impactului. Au fost informate, de asemenea, statele membre, prin intermediul reuniunilor Grupului de lucru IV al Comisiei (impozitarea directă) și ale Grupului de lucru la nivel înalt al Consiliului.

Pe baza tuturor acestor schimburi și contribuții primite de la diferite părți interesate, se poate concluziona că, deși punctele de vedere nu sunt aceleași, există un consens larg cu privire la problemele care decurg din diferențele dintre sistemele fiscale naționale și cu privire la necesitatea unei acțiuni în Uniune pentru abordarea situației fragmentate și ineficiente.

Punctele de vedere asupra principalelor caracteristici ale unui nou sistem au fost mai împărțite. Cu toate acestea, propunerea cuprinde opțiunile în favoarea cărora s-au exprimat cei mai mulți dintre respondenții la consultarea publică, cum ar fi un domeniu de aplicare hibrid, calcularea bazei de impozitare prin efectuarea unui număr cât mai mic posibil de ajustări în contabilitatea financiară, posibilitatea de compensare transfrontalieră a pierderilor și simplificarea obligațiilor de depunere a declarațiilor. În privința tranzacțiilor cu întreprinderi asociate din afara grupului BEFIT, vor continua să se aplice norme de stabilire a prețurilor de transfer, dar propunerea introduce valori de referință pentru un cadru simplificat de evaluare a riscurilor. În favoarea acestuia din urmă s-au exprimat cei mai mulți dintre respondenți.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia s-a bazat pe cunoștințele de specialitate ale Centrului Comun de Cercetare, care a utilizat modelul CORTAX pentru evaluarea impactului posibil al inițiativei. Modelul CORTAX este un model de echilibru general conceput pentru a se evalua efectele reformelor întreprinse în domeniul impozitului pe profit de cele 27 de state membre, pe baza unor date detaliate din diverse surse.

Comisia nu a recurs la experți externi pentru elaborarea prezentei propuneri.

- **Evaluarea impactului**

S-a efectuat o evaluare a impactului pentru elaborarea prezentei inițiative, precum și a propunerii de directivă privind stabilirea prețurilor de transfer. Proiectul de raport privind evaluarea impactului a fost prezentat Comitetului de control normativ (CCN) al Comisiei la 26 aprilie, iar la 24 mai 2023 a avut loc o reuniune. CCN a emis un aviz pozitiv¹⁹ cu rezerve la 26 mai 2023, indicând domenii în care s-ar mai putea aduce îmbunătățiri. Principalele domenii în care s-ar putea aduce îmbunătățiri au fost: stabilirea unei legături mai clare cu propunerile anterioare și cu actualele evoluții fiscale internaționale, descrierea mai detaliată a

¹⁹ Ares(2023)3669156, 26 mai 2023.

estimărilor costurilor de conformare fiscală, explicarea mai atentă a costurilor și a beneficiilor și descrierea mai clară a mecanismelor de monitorizare.

A fost elaborat un raport revizuit de evaluare a impactului, în care s-a ținut seama de aceste rezerve. De exemplu, au fost clarificate învățămintele desprinse din inițiativele anterioare privind impozitul pe profit și au fost adăugate legăturile cu abordarea bazată pe doi piloni a OCDE. De asemenea, estimările costurilor de conformare fiscală au fost detaliate, în măsura posibilului, pe baza datelor disponibile.

S-a considerat necesar ca inițiativele evaluate în raportul care a primit avizul pozitiv cu rezerve din partea Comitetului de control normativ să fie prezentate ca propuneri separate. Din acest motiv, în respectivul raport de evaluare a impactului se analizează doar impactul Propunerii de directivă a Consiliului privind BEFIT și al Propunerii de directivă a Consiliului privind stabilirea prețurilor de transfer.

În raportul de evaluare a impactului prezentei propuneri este reprezentată fidel analiza privind BEFIT și stabilirea prețurilor de transfer, cuprinsă în proiectul examinat de evaluare a impactului, și sunt integrate recomandările Comitetului de control normativ în această privință.

Impactul este evaluat în raport pe baza mai multor opțiuni de politică. În ceea ce privește domeniul de aplicare al BEFIT, s-au evaluat opțiunile de domeniu de aplicare obligatoriu, de domeniu de aplicare opțional și de domeniu de aplicare hibrid, și anume obligatoriu pentru unele grupuri, dar opțional pentru altele. În ceea ce privește calcularea bazei de impozitare, s-au evaluat opțiunile referitoare la ajustări limitate ale situațiilor financiare și la un set cuprinzător de norme fiscale. În ceea ce privește alocarea bazei de impozitare, s-au evaluat opțiunile formulei fără active necorporale, formulei cu active necorporale și metodei de alocare tranzitorie. În ceea ce privește tranzacțiile cu părți afiliate din afara grupului BEFIT, s-au evaluat opțiunile menținerii statu-quo-ului și introducerii unui sistem de tip „semafor” ca instrument de evaluare a riscurilor. În ceea ce privește administrarea, s-au evaluat opțiunile referitoare la un ghișeu unic avansat, la un ghișeu unic limitat și la un ghișeu unic hibrid.

Pentru evaluarea acestor opțiuni, au fost examinate în raport trei „versiuni” de BEFIT, și anume trei combinații ale diverselor opțiuni. Întrucât va fi inclusă într-o propunere separată, evaluarea opțiunilor referitoare la stabilirea prețurilor de transfer nu va fi rezumată în sensul prezentei directive.

Versiunea 1 – BEFIT „Cuprinzător”:

Domeniu de aplicare	Calcularea bazei de impozitare	Alocarea bazei de impozitare	Evaluarea riscurilor legate de stabilirea prețurilor de transfer	Administrare
Obligatoriu pentru toate grupurile	Set cuprinzător de norme	Formulă cu active necorporale	Sistem de tip „semafor”	Ghișeu unic avansat

Această versiune ar conține norme obligatorii pentru toți contribuabilii și ar presupune cel mai înalt grad de armonizare, precum și o aplicare imediată. Prin această combinație de opțiuni s-ar asigura un domeniu de aplicare cât mai larg posibil și, prin urmare, cea mai extinsă

simplificare pentru întreprinderile din Uniune și autoritățile fiscale ale statelor membre, având în vedere că s-ar înlocui normele naționale actuale privind impozitarea grupurilor în Uniune.

Versiunea 2 – BEFIT „Ușor”:

Domeniu de aplicare	Calcularea bazei de impozitare	Alocarea bazei de impozitare	Evaluarea riscurilor legate de stabilirea prețurilor de transfer	Administrare
Opțional pentru toate grupurile	Ajustări de impozit limitate	Norma alocării tranzitorii	Păstrarea normelor actuale	Ghișeu unic limitat

Această versiune ar conține norme preponderent opționale și ar presupune cel mai scăzut grad de armonizare și o aplicare treptată. Această combinație de opțiuni ar antrena unele modificări ale statu-quo-ului, dar cu un domeniu de aplicare mai restrâns, ar fi mai puțin cuprinzătoare și ar presupune o aplicare treptată.

Versiunea 3 – BEFIT „Mixt”:

Domeniu de aplicare	Calcularea bazei de impozitare	Alocarea bazei de impozitare	Evaluarea riscurilor legate de stabilirea prețurilor de transfer	Administrare
Hibrid	Ajustări de impozit limitate	Norma alocării tranzitorii	Sistem de tip „semafor”	Ghișeu unic hibrid

Această versiune este o „versiune intermediară”, fiind o compilație de elemente de armonizare obligatorie și de aplicare treptată. BEFIT „Mixt” prevede o abordare hibridă în ceea ce privește aplicarea sa și domeniul său de aplicare. S-ar asigura norme comune și obligații specifice pentru grupurile mari cu cea mai mare probabilitate de structuri și activități transfrontaliere, putându-se preconiza că aceste grupuri vor beneficia, așadar, cel mai mult de simplificarea oferită de BEFIT.

Conform concluziei din evaluarea impactului, versiunea 3 este pachetul de politici preferat. Aceasta se dovedește a fi nu doar eficace pentru atingerea obiectivelor specifice ale inițiativei, ci și eficientă, întrucât în domeniul său de aplicare obligatoriu limitat intră numai grupurile care pot beneficia cel mai mult de normele comune și care își pot permite tranziția, iar în domeniul său de aplicare opțional intră grupurile situate sub prag.

Evaluarea impactului include o analiză cost-beneficiu a inițiativei, care se preconizează că va fi pozitivă. Dintre **beneficiile** aduse întreprinderilor din Uniune prin această opțiune, simplificările pe care inițiativa le-ar introduce au potențialul de a reduce costurile actuale de conformare fiscală per întreprindere și ar urma să stimuleze investițiile și creșterea economică și să contribuie la asigurarea unor venituri fiscale mai sustenabile pentru statele membre.

Costurile propunerii nu pot fi calculate cu multă precizie, deoarece propunerea privind BEFIT nu are un precedent și deoarece nu există date specifice care să poată fi utilizate în

mod fiabil pentru estimări concrete. Cu toate acestea, în raport sunt indicate, pentru punerea în aplicare a normelor comune prevăzute în prezenta propunere, următoarele costuri: cheltuieli de funcționare curente de natură administrativă, costuri de ajustare pe termen scurt (eventual unice), legate de actualizarea sistemelor informatice, și costuri de formare a personalului societăților și al administrațiilor fiscale în vederea adaptării la noul sistem. Aceste estimări sunt disponibile în anexa 3 la raportul de evaluare a impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea vizează reducerea sarcinilor de reglementare atât pentru contribuabili, cât și pentru administrațiile fiscale. Costurile de conformare fiscală reprezintă o sarcină pentru întreprinderi, iar reducerea lor va constitui un avantaj major pentru punerea în aplicare a inițiativei. Reducerea estimată a costurilor de conformare este prezentată în raportul de evaluare a impactului.

Pentru îndeplinirea obiectivelor de simplificare a normelor fiscale, de stimulare a creșterii economice și a investițiilor și, în același timp, de asigurare a unor venituri fiscale echitabile și sustenabile, în mod proporțional, opțiunea preferată a inițiativei este un domeniu de aplicare hibrid pentru întreprinderile transfrontaliere din Uniune. Întreprinderile din Uniune, altele decât submulțimea din Uniune a celor mai mari grupuri, care intră și în domeniul de aplicare al Directivei privind pilonul 2, sunt excluse din domeniul de aplicare obligatoriu al inițiativei. Pentru cele mai mari grupuri, normele BEFIT vor fi obligatorii, astfel încât să se asigure consecvența și coerența. Alte grupuri situate sub prag, inclusiv grupuri de IMM-uri, vor avea opțiunea de a aplica normele BEFIT, în funcție de structura activității lor economice. Prin acest domeniu de aplicare voluntar ar trebui să se asigure că propunerea reduce efectiv sarcinile impuse de reglementare. Probabil, întreprinderile vor opta pentru acest sistem atunci când pot beneficia de simplificarea pe care o oferă normele. În caz contrar, ele pot continua să aplice normele existente. Astfel, domeniul de aplicare al propunerii asigură menținerea la un nivel scăzut a costurilor de conformare fiscală pentru IMM-uri. În sfârșit, întrucât propunerea vizează în primul rând să răspundă nevoilor întreprinderilor transfrontaliere care au o prezență fiscală în mai multe state membre, numeroase microîntreprinderi vor fi efectiv excluse din domeniul de aplicare.

Administrațiile fiscale ar trebui, de asemenea, să beneficieze de reducerea preconizată a problemelor legate de stabilirea prețurilor de transfer, întrucât prin aplicarea normelor BEFIT se va reduce necesitatea unor evaluări aprofundate ale compatibilității cu principiul valorii de piață în cazul tranzacțiilor din cadrul grupului. Este chiar posibil ca nevoia de a se stabili prețurile unor astfel de tranzacții din cadrul grupului în conformitate cu principiul valorii de piață să devină, după perioada de tranziție, inutilă din punct de vedere fiscal. De asemenea, ar trebui ca numărul de litigii să scadă, în măsura în care înființarea de echipe BEFIT permite administrațiilor fiscale să convină asupra unui anumit grad de securitate timpurie și să rezolve problemele apărute într-un mod mai eficient, prin consultare și coordonare.

- **Drepturile fundamentale**

Nu se prevede niciun efect considerabil asupra drepturilor fundamentale, iar măsurile propuse sunt compatibile cu drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor

fundamentale a Uniunii Europene²⁰. Prin crearea unor condiții de concurență echitabile, eliminarea barierelor transfrontaliere și asigurarea unei mai mari securități fiscale, propunerea va contribui, de asemenea, la prevenirea oricărei discriminări sau a oricăror restricții nejustificate privind libertățile legate de desfășurarea unei activități economice.

Sunt garantate drepturile la protecția datelor cu caracter personal prevăzute în cartă și în Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD)²¹. Datele cu caracter personal, cum ar fi informațiile despre participațiile în capitalurile proprii ale unui grup BEFIT, ar putea fi prelucrate de administrațiile fiscale, dar numai în scopul aplicării capitolului IV, precum și în scopul examinării conținutului declarației informative BEFIT, al ajungerii la un consens asupra acestui conținut și al prelucrării și evaluării declarațiilor fiscale individuale depuse în temeiul capitolului V. Datele cu caracter personal pot fi transmise numai între administrațiile fiscale care sunt implicate în administrarea unui anumit grup BEFIT. Volumul de date cu caracter personal care urmează să fie transmise va fi limitat la ceea ce este necesar pentru asigurarea conformării și pentru detectarea cazurilor de fraudă fiscală, de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale, în conformitate cu cerințele din RGPD. Datele cu caracter personal vor fi păstrate numai pe durata necesară în acest scop, care nu poate depăși în niciun caz 10 ani.

- **Alt impact**

Nu există alt impact semnificativ. Propunerea se referă la grupuri de societăți din toate sectoarele, care sunt supuse impozitului pe profit într-un stat membru. Ca atare, propunerea nu afectează modul actual de desfășurare a activității economice și nu se preconizează că va avea vreun impact direct asupra obiectivelor Pactului verde european sau ale legislației europene de mediu. Se poate considera că, indirect, resursele care devin disponibile prin reducerea costurilor de conformare fiscală ar putea fi utilizate de societăți pentru realizarea de investiții în metode de producție mai durabile din punctul de vedere al mediului, dacă societățile doresc acest lucru.

Propunerea respectă principiul „digital în mod implicit” și contribuie la realizarea traiectoriei europene către o societate și o economie digitalizate.

Obiectivele de dezvoltare durabilă relevante abordate parțial în propunere sunt obiectivele 8 (Condiții de muncă decente și creștere economică) și 9 (Industrie, inovare și infrastructură), astfel cum sunt prezentate în anexa 3 la evaluarea impactului.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Inițiativa va avea pentru Comisie implicații bugetare legate de instrumentul de colaborare BEFIT. Administrațiile fiscale vor trebui să se coordoneze strâns și să utilizeze instrumente de comunicare pentru echipele BEFIT înființate în temeiul prezentei inițiative. Pentru a facilita funcționarea echipelor BEFIT și comunicarea în cadrul acestora, Comisia va adopta

²⁰ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO C 326, 26.10.2012, p. 391).

²¹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

modalitățile practice necesare, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor între membrii echipelor BEFIT, prin recurgerea la un instrument de colaborare BEFIT. Comisia va fi responsabilă cu dezvoltarea acestui instrument (costuri unice), precum și cu găzduirea, gestionarea conținutului, criptarea și întreținerea anuală a acestuia. Costurile pentru un astfel de instrument de colaborare BEFIT sunt estimate la un quantum unic de aproximativ 300 000 EUR (pentru primul an) și la un quantum anual de aproximativ 600 000 EUR pentru funcționarea instrumentului de colaborare BEFIT. Aceste costuri vor fi finanțate din pachetul financiar prevăzut pentru programul Fiscalis. Detaliile se regăsesc în fișa financiară legislativă aferentă prezentei propuneri.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

În scopul monitorizării și al evaluării punerii în aplicare a directivei, va fi necesar, într-o primă etapă, să se acorde statelor membre timpul și întreaga asistență necesară pentru a pune în aplicare în mod corespunzător normele Uniunii Europene. Comisia va evalua aplicarea directivei după o perioadă de cinci ani de la intrarea sa în vigoare și va raporta Consiliului cu privire la funcționarea acesteia. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le vor adopta în domeniul reglementat de prezenta directivă și ar trebui, de asemenea, să furnizeze toate informațiile relevante pe care le-ar putea solicita Comisia în scopul evaluării.

Pe lângă o evaluare, eficacitatea și eficiența inițiativei vor fi monitorizate în mod regulat și continuu, cu ajutorul următorilor indicatori predefiniți: costurile de punere în aplicare și costurile inițiale de funcționare a BEFIT, numărul de grupuri de societăți care intră în domeniul de aplicare obligatoriu al propunerii, precum și numărul de societăți care au decis să intre voluntar sub incidența acestuia, evoluția costurilor de conformare fiscală și numărul de litigii având ca obiect dubla impunere. Mai multe detalii pe această temă se regăsesc în raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere.

• Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii

Prin propunere se stabilește un set comun de norme pentru calcularea bazei de impozitare a societăților care fac parte dintr-un grup, întocmesc situații financiare consolidate și sunt supuse impozitului pe profit într-un stat membru.

Mai jos sunt prezentate principalele aspecte ale propunerii.

Un domeniu de aplicare hibrid pentru o aplicare obligatorie și o aplicare opțională

În dispozițiile generale din capitolul I al propunerii este definit un domeniu de aplicare hibrid pentru normele prevăzute în prezenta directivă. **Domeniul de aplicare obligatoriu** cuprinde aceleași grupuri ca și domeniul de aplicare al Directivei privind pilonul 2 (și anume grupuri cu venituri anuale combinate de cel puțin 750 de milioane EUR), dar este limitat la submulțimea de entități din Uniune care îndeplinesc pragul de participare de 75 % (articolele 5-6). În cazul grupurilor cu sediul în țări terțe, submulțimea lor din Uniune va trebui să genereze venituri anuale combinate suplimentare de cel puțin 50 de milioane EUR în cel puțin două din ultimele patru exerciții financiare dinaintea exercițiului financiar în care grupul a început să aplice prezenta directivă, iar veniturile submulțimii vor trebui să reprezinte cel puțin 5 % din veniturile totale ale grupului [articolul 2 alineatul (4)]. Acest prag de semnificație asigură, la rândul său, proporționalitatea cerințelor propunerii cu beneficiile acesteia.

Decizia de aliniere a domeniului de aplicare obligatoriu la domeniul de aplicare al Directivei privind pilonul 2 a fost luată în cunoștința faptului că acești contribuabili pun deja în aplicare mai multe caracteristici relevante în cadrul Directivei privind pilonul 2, de exemplu în ceea ce privește calcularea rezultatului impozabil. Se asigură astfel un echilibru între realizarea schimbărilor necesare în mod coerent, pe de o parte, și menținerea simplității sistemului, pe de altă parte.

Alte grupuri mai mici pot intra în acest domeniu de aplicare, dacă doresc, atâta vreme cât întocmesc situații financiare consolidate. Acest **domeniu de aplicare voluntar** ar putea fi deosebit de interesant pentru grupurile mai mici care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, deoarece acestea dispun de mai puține resurse pentru respectarea mai multor sisteme naționale de impozitare a societăților.

Când un grup aplică sau alege să aplice normele prezentei directive, cadrul se va aplica **întregului „grup BEFIT”**, și anume submulțimii formate din toate societățile cu domiciliul fiscal în Uniune și sediile permanente situate în Uniune ale grupului care îndeplinesc pragul de participare de 75 %, denumite „membrii grupului BEFIT”. Domeniul de aplicare este limitat la aceste entități.

Niciun sector nu este exclus din domeniul de aplicare al propunerii. Anumite **caracteristici sectoriale** sunt reflectate în părțile relevante ale propunerii. Este în special cazul transporturilor internaționale și al activităților extractive. De exemplu, veniturile din transportul maritim sunt deseori supuse unor regimuri fiscale speciale, adaptate la realitățile din acest sector. Această situație este recunoscută în propunere, astfel încât veniturile din transportul maritim care beneficiază de un regim de impozitare pe tonaj sunt excluse din baza de impozitare BEFIT.

Calcularea printr-o metodă simplificată a rezultatului fiscal preliminar al fiecărui membru al unui grup BEFIT

Capitolul II conține normele de calculare a rezultatului fiscal preliminar al fiecărui membru al unui grup BEFIT. Pentru acest calcul, ajustările din secțiunile 2 și 3 și normele din secțiunea 4 referitoare la aspecte ale datei de referință și ale cuantificării se aplică la quantumul profitului net sau al pierderii nete, astfel cum este declarat în contabilitatea financiară.

La fel ca în cazul pilonului 2, punctul de plecare este rezultatul contabil din contabilitatea financiară, care trebuie calculat pe baza unui singur standard contabil pentru grupul BEFIT. În acest scop, contabilitatea financiară a fiecărui membru al grupului BEFIT trebuie reconciliată cu standardul contabil al societății-mamă finale sau, dacă grupul își are sediul în afara Uniunii, cu standardul entității care depune declarația. Standardul contabil trebuie să fie acceptat în temeiul dreptului Uniunii Europene, ceea ce înseamnă, în esență, că trebuie să fie ori principiile contabile general acceptate la nivel național (GAAP) ale unuia dintre statele membre, ori standardele internaționale de raportare financiară (IFRS), astfel cum se prevede la articolul 7.

Din motive de simplificare, se prevede menținerea ajustărilor la minimum necesar, în locul elaborării unui cadru detaliat de impozitare a societăților. Prin urmare, BEFIT presupune mai puține ajustări fiscale decât Directiva privind pilonul 2, al cărei scop este diferit, și anume calcularea profitului calificat corespunzător pentru nivelul impozitului datorat.

Ajustările BEFIT sunt enumerate în secțiunea 2. **Următoarele elemente sunt incluse**, și anume adăugate în cazul în care au fost deduse sau nu au fost deja înregistrate în situațiile din contabilitatea financiară: activele financiare deținute în vederea tranzacționării (articolul 11), costurile îndatorării care sunt plătite părților din afara grupului BEFIT într-un quantum mai

mare decât norma privind limitarea deductibilității dobânzii prevăzută în ATAD (articolul 13), ajustările valorii juste și câștigurile de capital primite de întreprinderile de asigurare de viață în contextul unor contracte *unit-linked/index-linked* (articolul 14), amenzile, penalitățile și plățile ilegale, cum ar fi mita (articolul 16), și impozitele pe profit care au fost deja plătite sau impozitele suplimentare în aplicarea Directivei privind pilonul 2 (articolul 17).

Următoarele elemente sunt excluse, și anume scăzute din profitul sau pierderea financiară netă, dacă se regăseau în contabilitatea financiară: dividendele și câștigurile sau pierderile de capital aferente acțiunilor sau participațiilor în capitalurile proprii, în cazul unei participații semnificative și cu excepția cazului în care sunt deținute în vederea tranzacționării sau de către o întreprindere de asigurare de viață (articolele 8-11 și articolul 14), profitul sau pierderile din sediile permanente (articolul 12), profitul din transportul maritim care se supune unui regim național de impozitare pe tonaj (articolul 15), amânarea plății impozitului pe plusvaloarea obținută din vânzarea de active care sunt înlocuite (articolul 18), costurile de achiziție, de construcție și de ameliorare a activelor amortizabile, deoarece aceste costuri vor face deja parte din baza de calcul al amortizării, precum și subvențiile direct legate de acestea, deoarece subvențiile nu ar trebui să se regăsească nici în baza de calcul al amortizării, nici în baza de impozitare (articolul 19), câștigurile sau pierderile nerealizate din fluctuații ale cursului de schimb valutar pentru active fixe (articolul 20). Din domeniul de aplicare al normei de la articolul 21 este exclus, de asemenea, orice quantum legat de ajustările ulterioare alocării, astfel cum sunt enumerate la articolul 48 (și explicate mai jos). Prin urmare, aceste elemente nu fac parte din rezultatul fiscal preliminar, neexistând astfel riscul să fie contabilizate de două ori.

În plus, secțiunea 3 cuprinde un set comun de norme de **amortizare fiscală**. Acesta reprezintă o ajustare importantă în scopuri fiscale, dar propunerea continuă să fie mai apropiată de normele de contabilitate financiară decât de normele naționale de amortizare fiscală. Activele fixe corporale evaluate la mai puțin de 5 000 EUR vor fi contabilizate imediat. Alte active sunt întotdeauna amortizate liniar, și anume sunt distribuite în mod egal pe durata activului. În principiu, durata va corespunde duratei de viață utile înscrise în contabilitatea financiară. Pentru bunurile imobile, inclusiv pentru clădirile industriale, durata este stabilită însă, de regulă, la 28 de ani. Pentru activele fixe necorporale, durata va corespunde perioadei de protecție juridică, de exemplu duratei drepturilor de proprietate intelectuală, sau, dacă nu este cazul, va fi de cinci ani. Fondul comercial se amortizează de asemenea, dacă a fost dobândit și, în consecință, figurează în contabilitatea financiară.

În secțiunea 4 din propunere sunt abordate **aspecte ale datei de referință și ale cuantificării** care sunt necesare în domeniul fiscal pentru evitarea abuzurilor. Diferențele dintre costul stocurilor și producția în curs de execuție ar trebui, de exemplu, să fie măsurate în mod consecvent prin metoda „primul intrat, primul ieșit” sau metoda costului mediu ponderat (articolul 29). Provizioanele sunt excluse dacă nu sunt prevăzute de lege sau nu pot fi estimate cu fiabilitate (articolul 30). Creanțele neperformante pot fi deduse numai dacă au fost epuizate toate demersurile rezonabile pentru obținerea plății de la debitor sau dacă se poate estima cu fiabilitate quantumul care va fi pierdut, dar niciodată dacă debitorul este o întreprindere asociată (articolul 31). Veniturile și costurile din contractele pe termen lung sunt luate în calcul numai pentru exercițiul în care au fost angajate sau suportate (articolul 32). Tratatamentul instrumentelor de acoperire împotriva riscurilor trebuie să fie la fel ca tratamentul fiscal al elementului acoperit (articolul 33).

În sfârșit, secțiunea 5 din propunere cuprinde și norme necesare pentru entitățile care **intră în grupul BEFIT sau ies din acesta**. De exemplu, pierderile suportate înainte ca noul membru să intre în grupul BEFIT nu ar trebui să fie incluse în detrimentul bazei de impozitare din alte state membre în care grupul BEFIT are membri. Aceste pierderi ar trebui compensate

proporțional cu partea alocată, deci după agregare și alocare [articolul 38 *coroborat cu* articolul 48 alineatul (1) litera (a)]. Normele cuprind și **reorganizările de întreprinderi**, astfel încât să fie clar, de exemplu, că Directiva privind fuziunile are întâietate (articolul 40). Este prevăzută și o normă de combatere a abuzurilor, astfel încât câștigurile de capital din active să fie incluse în rezultatul fiscal preliminar, când activele sunt transferate în interiorul grupului, fără implicații fiscale, către un membru al grupului care este ulterior vândut în afara grupului. În mod normal ar exista o scutire fiscală pentru cesiunile de acțiuni, dar ea nu ar trebui permisă, cu excepția cazului în care poate fi justificată din perspectivă comercială (articolul 41).

Agregarea rezultatelor fiscale preliminare într-o singură bază de impozitare și alocarea acestei baze de impozitare agregate către membrii eligibili ai unui grup BEFIT

Capitolul III conține normele de agregare și alocare a bazei de impozitare. În primul rând, rezultatele fiscale preliminare ale tuturor membrilor grupului BEFIT sunt agregate într-o singură „grupă” la nivelul grupului din Uniune, care va constitui „**baza de impozitare BEFIT**”. Această agregare este descrisă la articolele 42-44 și prezintă mai multe avantaje importante:

- **compensarea transfrontalieră a pierderilor:** grupurile vor putea să compenseze pierderi la nivel transfrontalier. În prezent, o astfel de compensare este doar rareori posibilă, ceea ce poate duce la supraimpozitarea profiturilor grupului și poate descuraja întreprinderile să își desfășoare activitatea la nivel transfrontalier pe piața internă;
- **facilitarea respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer:** în perioada de tranziție, rezultatul tranzacțiilor din cadrul grupului BEFIT va fi un factor determinant pentru modul în care baza de impozitare BEFIT (agregată) va fi alocată membrilor grupului BEFIT. Dată fiind importanța fiscală a stabilirii prețurilor tranzacțiilor din cadrul unui grup BEFIT, cerința de compatibilitate a acestor prețuri cu principiul valorii de piață va fi menținută, dar, în același timp, membrii grupului BEFIT vor beneficia de mai multă securitate fiscală (o zonă de confort) dacă, drept urmare a tranzacțiilor lor în cadrul grupului BEFIT, cheltuielile sau veniturile lor se mențin în limita unei creșteri mai mici de 10 % în comparație cu media ultimelor trei exerciții financiare. Acest sistem oferă un anumit grad de securitate și pregătește terenul pentru o posibilă eliminare a necesității de stabilire a prețurilor pentru tranzacțiile din cadrul unui grup BEFIT în concordanță cu principiul valorii de piață, în cazul în care se convine asupra unei formule bazate pe factori ca modalitate permanentă de alocare a bazei de impozitare BEFIT;
- în plus, nu vor exista **impozite reținute la sursă** pentru tranzacții precum plățile de dobânzi și redevențe în cadrul grupului BEFIT, atât timp cât beneficiarul real al plății este un membru al grupului BEFIT. În cadrul grupului BEFIT nu este, în principiu, necesar să se impoziteze fiecare dintre aceste tranzacții în parte, deoarece acestea vor fi incluse în baza de impozitare BEFIT agregată, dar, în același timp, este esențial să se asigure că astfel de plăți nu sunt utilizate pentru transferul de profituri în afara grupului cu un impozit redus. Acesta este motivul pentru care autoritățile naționale competente își vor păstra dreptul de a examina dacă destinatarul lor este un beneficiar real.

Există însă **două excepții** de la agregare. Veniturile și pierderile din activitățile extractive sunt separate de baza de impozitare BEFIT, deoarece sunt întotdeauna alocate jurisdicției lor de origine. Raționamentul, în conformitate cu abordarea bazată pe doi piloni a Cadrului incluziv

al OCDE/G20, este că impozitarea acestor activități ar trebui să se bazeze pe origine, și anume locul de extracție (articolul 46). Veniturile și cheltuielile din transportul maritim care nu face obiectul unui regim de impozitare pe tonaj sau din transportul aerian nu sunt nici ele alocate. Conform abordării de la articolul 8 din Convenția-model a OCDE pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, astfel de activități sunt impozitate numai în statul în care se află societatea care exploatează navele sau aeronavele (articolul 47).

În continuare, baza de impozitare agregată va fi alocată membrilor fiecărui grup BEFIT pe baza unei norme de alocare de tranziție, pentru care se utilizează procentajul fiecărui membru al grupului BEFIT dintr-o bază de impozitare agregată, calculat ca medie a rezultatelor impozabile din ultimele trei exerciții financiare. Se poate pregăti astfel terenul pentru o metodă de alocare permanentă care s-ar putea baza pe o formulă de repartizare. O propunere prin care se stabilește o soluție de tranziție va prezenta avantajul că la conceperea unei metode de alocare permanentă se vor utiliza date mai recente din raportarea pentru fiecare țară în parte, precum și informațiile culese în primii ani de aplicare a BEFIT. Se va permite, de asemenea, o evaluare mai aprofundată a impactului pe care se preconizează că îl va avea punerea în aplicare a abordării bazate pe doi piloni a Cadrului incluziv al OCDE/G20 asupra bazelor de impozitare naționale și a bazelor de impozitare BEFIT.

În propunere sunt luate în considerare și **sistemele fiscale bazate pe distribuire** și, în acest sens, se prevede ajustarea necesară, care le va permite societăților din sistemele respective să participe la un grup BEFIT. În acest caz, veniturile societăților nu sunt impozitate anual, ci în momentul distribuirii profiturilor. În consecință, partea alocată din baza de impozitare agregată ar fi reportată în fiecare an proporțional cu veniturile care nu au fost distribuite în exercițiul respectiv (articolul 49).

În sfârșit, după alocare, fiecare membru al grupului BEFIT va avea o parte. În această privință, membrul grupului va trebui să aplice **ajustări suplimentare** în decizia sa de impunere [articolul 48 alineatul (1)]. Printre aceste ajustări se numără, în principal, corecțiile tehnice necesare pentru coerența sistemului. De exemplu, există mai multe elemente care nu ar trebui incluse în rezultatul fiscal preliminar, pentru a se evita partajarea lor între toate statele membre, dar care ar trebui să fie contabilizate în continuare (de exemplu, pierderile înregistrate înainte de intrarea într-un grup BEFIT). Alte quantumuri, cum ar fi cadourile, donațiile și provizioanele pentru pensii, depind foarte mult de cerințele din dreptul intern și, prin urmare, sunt cele mai indicate pentru partea alocată.

Este important de reținut că, pentru a se asigura competența deplină a statelor membre în politicile lor privind cotele de impozitare, statele membre vor avea libertatea să continue să aplice părților care le-au fost alocate orice fel de deduceri, stimulente fiscale sau majorări ale bazei de impozitare, fără restricții [articolul 48 alineatul (2)]. Singura cerință pe care statele membre vor trebui să o respecte în această privință sunt normele de nivel efectiv minim global de impozitare din Directiva privind pilonul 2.

Sistemul de tip „semafor” de facilitare a respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer de către întreprinderile asociate din afara grupului BEFIT

În ceea ce privește tranzacțiile cu întreprinderi asociate din afara grupului BEFIT, și anume entități ale grupului care nu se află în Uniune sau care nu îndeplinesc pragul de participare de 75 %, prin capitolul IV se urmărește facilitarea respectării prin prevederea unui instrument de evaluare a riscurilor (sistemul de tip „semafor”) cu valori de referință.

Această caracteristică a BEFIT se axează pe simplificarea respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer și nu afectează normele de fond prin care se determină dacă prețul unei anumite tranzacții a fost stabilit în virtutea principiului valorii de piață. În plus, domeniul său

de aplicare material se limitează la activitățile cu risc scăzut, al căror preț este stabilit, în mod normal, fără implicarea unei marje largi de apreciere, deoarece activitățile respective nu generează profituri reziduale ridicate. Este clară, în acest caz, distincția față de Directiva privind stabilirea prețurilor de transfer, care se referă la normele de fond și are un domeniu de aplicare mai larg, putând acoperi toată paleta de teme legate de stabilirea prețurilor de transfer, și o funcție separată. Prin urmare, Directiva privind stabilirea prețurilor de transfer preia Orientările OCDE privind stabilirea prețurilor de transfer și constituie pentru statele membre o etapă preliminară în direcția adoptării unor abordări comune în domenii specifice ale stabilirii prețurilor de transfer, în special în cele în care practicile administrative au fost până în prezent eterogene în UE.

Sistemul de tip „semafor” se aplică pentru **activități cu risc scăzut**, astfel cum sunt definite la articolul 50: (i) activități de distribuție ale distribuitorilor cu risc scăzut și (ii) activități de fabricație ale fabricanților contractanți. Pentru a se califica, distribuitorul sau fabricantul trebuie să utilizeze o metodă unilaterală fiabilă, bazată pe Orientările OCDE privind stabilirea prețurilor de transfer; calificarea nu este în niciun caz posibilă dacă distribuitorul sau fabricantul deține drepturile de proprietate intelectuală sau unele dintre riscurile legate de produse. Motivul este că rareori există tranzacții comparabile pentru active necorporale și riscuri.

Pentru aceste activități se sugerează în propunere să se utilizeze **„valori de referință publice”**, care vor fi indicatori de profit stabiliți la nivelul Uniunii cu ajutorul unui grup de experți (articolul 53). La nivel operațional, dacă profitabilitatea unui distribuitor sau a unui fabricant contractant cu risc scăzut este slabă în comparație cu intervalele medii pentru această valoare de referință, tranzacțiile distribuitorului sau ale fabricantului contractant respectiv vor fi considerate drept tranzacții „cu risc ridicat” și viceversa. Tranzacțiile se pot încadra astfel în **trei zone de risc (scăzut/mediu/ridicat)**. Administrațiile fiscale ale statelor membre ar urma să își concentreze eforturile asupra zonelor cu risc ridicat (articolul 51). De aici și denumirea de „sistem de tip «semafor»”.

Ca atare, instrumentul va permite statelor membre să își utilizeze resursele într-un mod mai eficient și va oferi întreprinderilor un nivel mai ridicat de previzibilitate în ceea ce privește acceptabilitatea prețurilor lor de transfer, cu condiția ca acestea să respecte marjele prestabilite.

Administrarea sistemului: un „ghișeu unic” și o „echipă BEFIT”

Administrarea sistemului este prezentată în capitolul V. Normele de fond comune necesită și un cadru administrativ comun. Ar trebui astfel să se poată simplifica mai mult sistemele actuale și să se elibereze treptat resurse pentru administrații și întreprinderi.

Un ghișeu unic va permite întreprinderilor să se adreseze unei singure autorități din Uniune pentru obligațiile de depunere a declarațiilor, ori de câte ori este fezabil. „Entitatea care depune declarația” -în principiu, societatea-mamă finală- va depune o singură declarație pentru întregul grup BEFIT („declarația informativă BEFIT”) numai la propria administrație fiscală („autoritatea la care se depune declarația”), care o va partaja cu celelalte state membre unde își desfășoară activitatea grupul (articolul 57). Fiecare membru al grupului BEFIT va depune și o declarație fiscală individuală la administrația fiscală locală, pentru a putea aplica părții care i-a fost alocată ajustări stabilite la nivel național (articolul 62). Împreună cu declarația informativă BEFIT, această declarație va permite fiecărei administrații fiscale să evalueze obligațiile fiscale ale membrilor grupului BEFIT într-un mod cât mai eficient posibil (articolul 64).

Pentru fiecare grup BEFIT va exista și o așa-numită „**echipă BEFIT**”, alcătuită din reprezentanți ai fiecărei administrații fiscale relevante din statele membre în care își desfășoară activitatea grupul (articolul 60). În loc să fie nevoie ca fiecare stat membru să prevadă separat resurse umane pentru evaluarea obligațiilor fiscale ale aceluiași grup transfrontalier, membrii fiecărei echipe BEFIT își vor comunica reciproc informații, se vor coordona, vor oferi un grad de securitate timpurie pentru subiecte specifice și vor soluționa problemele prin intermediul unui instrument online de colaborare (articolul 61).

Auditurile vor rămâne la nivelul statelor membre și va fi posibil ca acestea din urmă să solicite audituri comune și să creeze pentru cealaltă parte obligația de a le accepta. Pe baza rezultatului unui audit, echipa BEFIT va facilita și rectificările (articolul 65).

Prin propunere se asigură, de asemenea, posibilitatea ca împotriva conținutului declarației informative BEFIT să fie introduse **căi de atac** în fața unui organism administrativ din statul membru al „autorității la care se depune declarația”. De asemenea, împotriva deciziilor de impunere individuale se pot introduce căi de atac în fața unui organ administrativ al statului membru în care își are domiciliul fiscal membrul grupului BEFIT. Când o astfel de cale de atac afectează baza de impozitare BEFIT, modificările necesare pot fi efectuate în tot grupul printr-un proces coordonat instituit de „echipele BEFIT” (articolele 66-70).

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

privind Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European²²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²³,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În cadrul Uniunii, nu există în prezent o abordare comună în ceea ce privește calcularea bazei de impozitare a întreprinderilor. Prin urmare, întreprinderile din Uniune sunt obligate să se conformeze unui sistem de impozitare a societăților diferit în fiecare stat membru în care își desfășoară activitatea.
- (2) Existența a 27 de sisteme diferite de impozit pe profitul societăților în Uniune generează complexitate în ceea ce privește respectarea obligațiilor fiscale și conduce la o concurență neloială între întreprinderi. Această situație a devenit mai evidentă pe măsură ce globalizarea și digitalizarea economiei au modificat semnificativ percepția asupra frontierelor țărilor și modelele economice. Pe măsură ce guvernele au încercat să se adapteze la această nouă realitate, răspunsul fragmentat în rândul statelor membre a condus la denaturări suplimentare pe piața internă. Cadrele juridice diferite conduc și ele, în mod inevitabil, la practici de administrare fiscală diferite de la un stat membru la altul. Acest lucru implică adesea proceduri lungi, caracterizate de imprevizibilitate și incoerență, precum și costuri ridicate de conformare fiscală.
- (3) Deși sunt concepute diferit, caracteristicile fundamentale ale sistemelor de impozit pe profitul societăților sunt similare, conținând norme care au același obiectiv, și anume obținerea unei baze de impozitare a întreprinderilor. În acest spirit, ar fi important pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă ca statele membre să introducă un cadru juridic comun, prin care să se armonizeze caracteristicile fundamentale ale sistemelor de impozit pe profitul societăților, în vederea simplificării normelor fiscale și a asigurării unei concurențe loiale.

²² JO C , , p. .

²³ JO C , , p. .

- (4) La 9 iunie 2023, 139 de jurisdicții, care sunt membre ale Cadrului incluziv al OCDE/G20, au aderat la Declarația din octombrie 2021 intitulată „Soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei”²⁴. Prin respectiva declarație, statele membre au convenit (i) să desfășoare, în cadrul pilonului 2, un exercițiu de reexaminare pentru calcularea obligației fiscale minime potențiale a marilor grupuri multinaționale pornind de la contabilitatea financiară și (ii) să realoce parțial profiturile impozabile pe baza unei formule de repartizare, în cadrul pilonului 1. Conceperea unui cadru comun pentru abordarea provocărilor fiscale generate de digitalizare și globalizare ar trebui să se inspire din rezultatele obținute în urma acestui exercițiu. Întrucât punerea în aplicare a pilonului 2 a fost adoptată în unanimitate de statele membre prin Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului²⁵, un cadru comun de impozitare a societăților în Uniune ar trebui să se bazeze pe concepte precum domeniul de aplicare și calcularea bazei de impozitare, cu care atât întreprinderile, cât și statele membre sunt deja familiarizate.
- (5) Mediul pentru desfășurarea activității economice pe piața internă ar trebui să devină mai atractiv, astfel încât să stimuleze creșterea economică și investițiile în Uniune. În acest scop, ar trebui să se acorde prioritate adoptării unui cadru comun de norme privind impozitul pe profit, astfel încât întreprinderile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier să se poată conforma mai ușor unor astfel de norme, iar întreprinderile care doresc să se extindă și mai mult în străinătate să fie de asemenea încurajate în acest sens. Se preconizează că un set unic de norme privind impozitul pe profit pentru activitatea internațională va duce la o securitate fiscală sporită și la mai puține litigii fiscale, deoarece printr-un astfel de set de norme s-ar combate denaturările și s-ar reduce numărul de cazuri de dublă impunere și de supraimpunere. În plus, întrucât sustenabilitatea veniturilor fiscale este esențială pentru bugetele statelor membre, inclusiv pentru realizarea de investiții în infrastructură, cercetare și dezvoltare și pentru furnizarea de servicii publice, ar fi extrem de important să se asigure pentru viitor că alocarea veniturilor are loc în conformitate cu un instrument bazat pe parametri solizi care nu pot fi utilizați în mod abuziv.
- (6) Este într-adevăr extrem de important să se creeze un sistem care să asigure un anumit grad de uniformitate în Uniune, cel puțin în rândul contribuabililor cărora li se adresează în principal un astfel de sistem. Având în vedere eforturile depuse atât de administrațiile fiscale, cât și de întreprinderi pentru a pune în aplicare cadrul unui nivel minim global de impozitare, ar fi important, în consecință, să se valorifice această realizare și să se conceapă norme care să rămână cât mai apropiate posibil de normele-model ale OCDE/G20 și de Directiva (UE) 2022/2523. Având în vedere cele de mai sus, cadrul comun de norme ar trebui să fie obligatoriu pentru grupurile cu o prezență fiscală în Uniune, cu condiția ca veniturile anuale combinate ale acestora, astfel cum reies din situațiile lor financiare consolidate, să fie mai mari de 750 000 000 EUR. Astfel, domeniul de aplicare ar viza întreprinderile cu cea mai mare probabilitate de a

²⁴ Declarația privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei, 8 octombrie 2021, Proiectul OCDE/G20 privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor.

²⁵ Directiva (UE) 2022/2523 a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor de întreprinderi multinaționale și a grupurilor naționale de mari dimensiuni în Uniune (JO L 328, 22.12.2022, p. 1).

desfășura activități transfrontaliere, care pot, prin urmare, să beneficieze de simplificarea pe care ar oferi-o un cadru juridic comun. Prin stabilirea acestui prag s-ar asigura, de asemenea, alinierea la Directiva (UE) 2022/2523 și deci o abordare coerentă în Uniune.

- (7) Deși pragul ar fi stabilit pe baza veniturilor combinate ale grupului la nivel global, aplicabilitatea dispozițiilor ar trebui să fie limitată la membrii grupului care își desfășoară activitatea pe piața internă, întrucât dreptul Uniunii se aplică numai în cadrul Uniunii și nu este obligatoriu pentru statele terțe. Aplicabilitatea ar trebui, prin urmare, să fie limitată la submulțimea din Uniune a unui astfel de grup. Submulțimea menționată ar cuprinde societățile cu domiciliul fiscal într-un stat membru și sediile permanente ale acestora care își desfășoară activitatea într-un stat membru, precum și sediile permanente din Uniune ale societăților din țări terțe care fac parte din același grup. Având în vedere că noțiunea de sediu permanent este tratată în convenții bilaterale de evitare a dublei impuneri și în dreptul intern și în pofida faptului că definiția conține câteva principii comune, continuă să existe un anumit grad de divergență la nivel mondial. În consecință, ar fi mai pragmatic să se folosească drept bază convențiile existente de evitare a dublei impuneri și normele naționale ale statelor membre, decât să se încerce armonizarea deplină prin acte de drept derivat al Uniunii.
- (8) Pentru a se asigura proporționalitatea și buna funcționare a cadrului comun, ar trebui să fie excluși din domeniul de aplicare, pe baza unui prag de semnificație, membrii grupului, inclusiv societățile cu domiciliul fiscal într-un stat membru, sediile permanente ale acestora și sediile permanente din Uniune care sunt membre ale unui grup al cărui sediu se află în afara Uniunii și a cărui activitate pe piața internă este limitată.
- (9) Obiectivul de simplificare a normelor actuale subliniază inițiativa avută în vedere. Prin urmare, normele de calculare a bazei de impozitare ar trebui să fie elaborate prin aplicarea unei serii limitate de ajustări fiscale la situațiile financiare ale fiecărui membru al grupului. Aceste ajustări limitate ar reprezenta ajustări comune care sunt necesare pentru conversia situațiilor din contabilitatea financiară într-o bază de impozitare. Având în vedere necesitatea alinierii la Directiva (UE) 2022/2523, ajustările ar trebui să corespundă cadrului respectiv, care ar trebui, de asemenea, să faciliteze punerea în aplicare de către statele membre și întreprinderile familiarizate deja cu principiile generale.
- (10) Dat fiind că, în scopul simplificării, pentru calcularea bazei de impozitare a fiecărui membru al grupului se va utiliza ca punct de pornire contabilitatea financiară, este necesar să se elaboreze norme fiscale care să rămână cât mai apropiate posibil de contabilitatea financiară. În cazurile în care acest lucru este posibil, nu s-ar modifica, în scopul impozitării, modul în care un activ sau un pasiv este tratat în contabilitatea financiară și, în consecință, nu ar fi necesare ajustări. În consecință, este de asemenea necesar ca, în conformitate cu logica impozitării, alte elemente ale bazei de impozitare să fie tratate în scopuri fiscale într-un mod diferit față de modul în care sunt calificate în contabilitatea financiară.
- (11) În consecință, este esențial să se abordeze anumite sectoare de activitate, în special transportul maritim internațional, care presupune anumite ajustări sectoriale. În cazul membrilor unui grup din acest sector, ar fi necesar să se ajusteze contabilitatea financiară, pentru a se exclude un quantum (de profit sau de pierdere) care intră într-un regim de impozitare pe tonaj. Regimurile fiscale speciale pentru transportul maritim internațional, denumite adesea „regimuri de impozitare pe tonaj”, ar permite, în mod

normal, impozitarea pe baza tonajului (și anume a capacității de transport) a navelor exploatare de un membru al grupului, și nu pe baza profiturilor sau a pierderilor efective înregistrate de membrul grupului prin activități eligibile pentru impozitarea pe tonaj. Excluderea unui astfel de quantum s-ar baza, așadar, pe diferitele abordări recunoscute pentru calcularea bazei de impozitare și ar asigura o coerență potrivită cu diferitele obiective de politică ale pieței interne.

- (12) Pentru atingerea obiectivului-cheie de creare a unui cadru simplificat de impozitare a societăților, rezultatele fiscale preliminare ale fiecărui membru al grupului ar trebui agregate într-o singură bază de impozitare comună, care urmează să fie alocată membrilor eligibili ai grupului. Ajustările fiscale aduse situațiilor financiare ar produce rezultate fiscale preliminare pentru fiecare membru al grupului. Aceste rezultate ar fi apoi agregate, ceea ce ar permite compensarea transfrontalieră a pierderilor între membrii unui grup BEFIT, și, ulterior, baza fiscală agregată ar fi alocată membrilor grupului pe baza unei norme de alocare de tranziție; s-ar pregăti astfel terenul pentru un mecanism permanent. Respectivul mecanism permanent s-ar putea baza pe o formulă de repartizare și ar elimina nevoia ca tranzacțiile din cadrul unui grup BEFIT să fie compatibile cu principiul valorii de piață. Avantajul ar fi că mecanismul ar utiliza date mai recente din raportarea pentru fiecare țară în parte și informațiile culese în cursul perioadei de tranziție. Se va permite, de asemenea, o evaluare mai aprofundată a impactului pe care se preconizează că îl va avea punerea în aplicare a abordării bazate pe doi piloni asupra bazelor de impozitare naționale și a bazelor de impozitare a grupurilor BEFIT. În acest mod, ar fi încă posibil să se concretizeze obiectivul-cheie al neutralității fiscale pe piața internă, ceea ce ar reduce cazurile de dublă impunere și de supraimpunere și ar spori securitatea fiscală, în scopul reducerii numărului de litigii fiscale.
- (13) Agregarea rezultatelor fiscale între membrii grupului nu ar fi o măsură potrivită pentru anumite sectoare, cum ar fi activitățile extractive și, de asemenea, transportul maritim internațional, transportul pe căile navigabile interioare și transportul aerian. Prin urmare, ar fi important ca respectivele sectoare să fie excluse din agregare, deoarece caracteristicile lor nu se potrivesc într-un astfel de context. Orice quantum de profit sau pierdere al societăților care desfășoară activități de trafic internațional care nu beneficiază de un regim de impozitare pe tonaj (și care, prin urmare, nu sunt incluse în rezultatele fiscale preliminare) ar trebui să fie exclus din agregare, deși ar fi calculat prin aplicarea normelor comune privind impozitul pe profit.
- (14) Pentru crearea de posibilități de creștere economică și investiții, statelor membre li s-ar permite, de asemenea, să aplice individual ajustări ulterioare alocării (de exemplu, tratamentul fiscal al contribuțiilor la pensii) în domenii care nu sunt acoperite de cadrul comun. Statele membre ar fi, de asemenea, libere să își ajusteze în continuare, fără plafon, partea care le-a fost alocată, cu scopul de a putea opta pentru politici naționale specifice în acest domeniu. Cel mai important aspect este că prin Directiva (UE) 2022/2523 s-ar stabili efectiv un plafon prin care s-ar garanta o cotă de impozitare efectivă de cel puțin 15 %.
- (15) Sistemele de impozitare a societăților se bazează, în unele state membre, pe principii care diferă de abordarea cea mai răspândită, cum ar fi sistemele fiscale bazate pe distribuire. Prin urmare, este de o importanță primordială să se efectueze ajustările necesare, prin care să se asigure o interacțiune viabilă cu aceste sisteme. Soluția ar putea fi găsită în anumite ajustări ulterioare alocării. Acestea ar presupune ca partea care ar fi alocată unui membru al grupului în cadrul unui sistem bazat pe distribuire să fie modificată proporțional cu distribuiri efectuate în cursul exercițiului financiar. S-

ar păstra pe deplin esența unui sistem fiscal bazat pe distribuire, având în vedere că distribuirea reprezintă un moment în timp pentru impozitarea părții alocate și, în consecință, determină cât din aceasta ar trebui să se impoziteze. În această privință, ar trebui să se aibă în vedere utilizarea unui mecanism de reportare, pentru a se asigura că partea alocată care nu este impozitată în exercițiul curent va fi impozabilă în exercițiile următoare.

- (16) Întrucât relațiile din cadrul unui grup reprezintă doar o parte din activitatea comercială a unui grup de societăți, tranzacțiile dintre membrii unui grup și întreprinderile asociate din afara grupului constituie un alt aspect esențial de avut în vedere. Pentru abordarea acestui aspect extern și având în vedere numărul considerabil mai mare de litigii privind stabilirea prețurilor de transfer din ultima vreme, în special în ceea ce privește considerentele de stabilire a prețurilor pentru activitățile de rutină, ar fi foarte util să se prevadă o abordare simplificată a respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer, prin care s-ar reduce costurile de conformare fiscală pentru întreprinderi și s-ar spori eficiența utilizării capitalului uman în cadrul administrațiilor fiscale. În acest scop, ar fi important să se adopte, pentru stabilirea prețurilor de transfer, un cadru comun de evaluare a riscurilor pe baza unei analize comparative general acceptate. În cadrul acestei evaluări s-ar analiza marjele câștigurilor înainte de dobânzi și impozite ale entităților care își desfășoară activitatea în mod independent pe piața internă. Indicatorii de profit astfel obținuți ar trebui apoi să fie publicați, pentru a fi utilizați ca instrument de autoevaluare a riscurilor și pentru a permite grupurilor care își desfășoară activitatea pe piața internă să cunoască în prealabil rentabilitatea în condițiile valorii de piață (bazată pe piață) pe care se preconizează că o vor obține în tranzacțiile cu întreprinderi asociate. Fiecare tranzacție care intră în domeniul de aplicare al sistemului ar trebui evaluată pentru a se stabili dacă riscul pe care îl prezintă este scăzut, mediu sau ridicat, în funcție de indicatorii de profit, care vor fi stabiliți printr-un act de punere în aplicare și publicați pe site-ul Comisiei.
- (17) Un cadru comun de impozitare a societăților ar cuprinde neapărat un sistem de administrare care, în mod ideal, ar trebui să asigure un anumit grad de securitate și simplificare fiscală. Pentru promovarea uniformității, sistemul de administrare ar trebui să se bazeze pe importanța operării unui punct de referință centralizat pentru abordarea unei serii de aspecte comune, cum ar fi o declarație informativă pentru întregul grup, și asigurarea unui grad adecvat de coordonare și colaborare între administrațiile fiscale naționale. În același timp, sistemul de administrare ar trebui să respecte pe deplin suveranitatea fiscală națională, dat fiind că declarațiile fiscale locale, auditurile și soluționarea litigiilor ar trebui să rămână în primul rând la nivelul statelor membre.
- (18) Pentru a garanta corectitudinea la punerea în aplicare și asigurarea respectării normelor din cadrul comun, statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Respectivele sancțiuni ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (19) Pentru ca beneficiile pe care le prezintă existența unui cadru juridic comun pentru calcularea bazei de impozitare a societăților pe piața internă să fie optimizate, aplicarea normelor ar trebui să fie opțională pentru grupurile, inclusiv grupurile de IMM-uri, care obțin venituri combinate anuale mai mici de 750 000 000 EUR, atât timp cât grupurile respective întocmesc situații financiare consolidate și au o prezență fiscală în Uniune. Prin faptul că se permite ca normele să fie aplicate și de către

grupuri de dimensiuni mai mici, este posibil ca mai multe grupuri cu structuri și activități transfrontaliere să beneficieze de simplificarea oferită de cadrul comun.

- (20) În vederea completării sau, dacă este cazul, a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește (i) modificarea anexelor I și II, dacă este nevoie, și (ii) completarea prin stabilirea de norme suplimentare pentru întreprinderile de asigurare, în special în ceea ce privește noul standard internațional de raportare financiară (IFRS), IFRS 17 – Contracte de asigurare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²⁶. Concret, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu întocmirea actelor delegate.
- (21) Pentru asigurarea unor condiții uniforme de introducere și funcționare a așa-numitelor „echipe BEFIT” înființate prin prezenta directivă, pentru reunirea reprezentanților fiecărei administrații fiscale relevante din statele membre în care grupul își desfășoară activitatea, precum și pentru stabilirea de marje de profit pentru anumite tranzacții de rutină dintre membrii unui grup BEFIT și întreprinderile lor asociate din afara grupului BEFIT respectiv, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.
- (22) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸. Statele membre pot să prelucreză date cu caracter personal în temeiul prezentei directive exclusiv în scopul aplicării capitolului IV, precum și în scopul examinării conținutului declarației informative BEFIT, al ajungerii la un consens asupra acestuia și al prelucrării și evaluării declarațiilor fiscale individuale depuse în temeiul capitolului V.
- (23) Se justifică o perioadă de păstrare de 10 ani, astfel încât statele membre să poată respecta majoritatea termenelor de prescripție.
- (24) Pentru a li se permite întreprinderilor să se bucure în mod direct de avantajele pieței interne fără a suporta o inutilă sarcină administrativă suplimentară, ar trebui să se pună la dispoziție informații despre dispozițiile fiscale ale prezentei directive, prin

²⁶ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

²⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

intermediul portalului digital unic, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1724²⁹. Portalul digital unic constituie un ghișeu unic prin care utilizatorii transfrontalieri au acces online la informații, proceduri și servicii de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne.

- (25) Deoarece obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere provocările existente cauzate de interacțiunea dintre 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (26) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului și a emis un aviz informal la 18 august 2023,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

1. Prin prezenta directivă se stabilește, pentru anumite grupuri, un cadru comun de impozitare a profiturilor societăților în Uniune.
2. În sensul alineatului (1), prin prezenta directivă se stabilesc norme pentru:
 - (a) delimitarea unui grup în sensul prezentei directive („grup BEFIT”);
 - (b) calcularea unei baze de impozitare agregate pentru societățile și sediile permanente ale grupului BEFIT („membru al grupului BEFIT” și „baza de impozitare BEFIT”);
 - (c) alocarea bazei de impozitare BEFIT între membrii eligibili ai grupului BEFIT;
 - (d) simplificarea evaluărilor riscurilor legate de stabilirea prețurilor de transfer pentru tranzacțiile cu întreprinderi asociate din afara grupului;
 - (e) administrarea cadrului juridic comun.
3. O societate sau un sediu permanent care intră sub incidența prezentei directive încetează să mai intre sub incidența legislației naționale în materie de impozit pe profit din toate statele membre de stabilire în ceea ce privește toate aspectele reglementate de prezenta directivă, dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă.

²⁹

Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

Articolul 2
Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică societăților cu domiciliul fiscal într-un stat membru, inclusiv sediilor permanente ale acestora situate în alte state membre, și sediilor permanente din state membre ale entităților cu domiciliul fiscal într-o țară terță („entități dintr-o țară terță”), care îndeplinesc următoarele criterii:
 - (a) fac parte dintr-un grup național sau dintr-un grup de întreprinderi multinaționale („grup de IMN-uri”) care întocmește situații financiare consolidate și ale cărui venituri combinate anuale s-au ridicat la cel puțin 750 000 000 EUR în cel puțin două din ultimele patru exerciții financiare;
 - (b) plus, în privința societăților, criteriul:
 - (i) ca societățile să aibă una din formele enumerate în anexa I;
 - (ii) ca societățile să fie supuse uneia dintre formele de impozit pe profit enumerate în anexa II sau unui impozit similar introdus ulterior;
 - (iii) ca societățile să fie societăți-mamă finale („SMF”) sau ca activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale societăților să fie consolidate linie cu linie de către societatea-mamă finală;
 - (c) plus, în privința sediilor permanente, criteriul:
 - (i) ca sediile permanente să fie supuse uneia dintre formele de impozit pe profit enumerate în anexa II sau unui impozit similar introdus ulterior;
 - (ii) ca sediile permanente să fie un sediu permanent al societății-mamă finale sau al unei entități ale cărei active, pasive, venituri, cheltuieli și fluxuri de trezorerie sunt consolidate linie cu linie de către societatea-mamă finală.
2. Prin derogare de la alineatul (1), prezenta directivă nu se aplică societăților sau sediilor permanente cu o societate-mamă finală din afara Uniunii în cazul în care veniturile combinate ale grupului din Uniune nu depășesc 5 % din veniturile totale ale grupului, conform situațiilor financiare consolidate ale acestuia, sau cuantumul de 50 de milioane EUR în cel puțin două din ultimele patru exerciții financiare. Această dispoziție se aplică fără a se aduce atingere dreptului de a opta pentru participare prevăzut la alineatul (7).
3. În cazul în care două sau mai multe grupuri fuzionează pentru a forma un singur grup, pragul de 750 000 000 EUR menționat la alineatul (1) se consideră a fi atins pentru orice exercițiu financiar anterior fuziunii dacă, pentru exercițiul financiar respectiv, suma veniturilor combinate ale grupurilor care fuzionează, astfel cum sunt incluse în fiecare dintre situațiile lor financiare consolidate, este mai mare sau egală cu 750 000 000 EUR. Societățile și sediile permanente care sunt membre ale grupului nou format intră sub incidența prezentei directive dacă pragul respectiv a fost atins în cel puțin două din ultimele patru exerciții financiare.
4. În cazul în care o societate care nu este membră a unui grup („entitatea vizată”) este dobândită de o altă societate sau de un grup („entitatea dobânditoare”) și nici entitatea vizată, nici entitatea dobânditoare nu a avut situații financiare consolidate în unul din ultimele patru exerciții financiare dinaintea exercițiului financiar al dobândirii, pragul de 750 000 000 EUR menționat la alineatul (1) pentru veniturile combinate anuale se consideră a fi atins pentru exercițiul respectiv dacă suma veniturilor incluse în situațiile financiare sau în situațiile financiare consolidate ale

entităţii vizate şi ale entităţii dobânditoare pentru exerciţiul financiar respectiv este mai mare sau egală cu 750 000 000 EUR. Entitatea dobânditoare intră sub incidenţa prezentei directive dacă pragul respectiv a fost atins în cel puţin două din ultimele patru exerciţii financiare dinaintea exerciţiului financiar în care prezenta directivă a început să i se aplice.

5. În cazul în care are loc o divizare ulterioară fuziunii a unui grup în două sau mai multe grupuri („grupuri rezultate din divizare”), pragul de 750 000 000 EUR menţionat la alineatul (1) se consideră a fi atins de fiecare grup rezultat din divizare în cazul în care:
 - (a) în primul exerciţiu financiar care se încheie după divizare, fiecare dintre grupurile rezultate din divizare are venituri combinate anuale mai mari sau egale cu 750 000 000 EUR în exerciţiul financiar respectiv;
 - (b) în al doilea, al treilea şi al patrulea exerciţiu financiar care se încheie după divizare, fiecare dintre grupurile rezultate din divizare are venituri combinate anuale mai mari sau egale cu 750 000 000 EUR în cel puţin două din respectivele exerciţii financiare.
6. În cazul în care unul sau mai multe dintre cele patru exerciţii financiare menţionate în prezentul articol sunt mai lungi sau mai scurte de 12 luni, pragurile de venituri menţionate se ajustează proporţional pentru fiecare din respectivele exerciţii financiare.
7. Statele membre se asigură că societăţile care îşi au domiciliul fiscal într-un stat membru şi îndeplinesc condiţiile stabilite la alineatul (1) litera (b), inclusiv sediile lor permanente situate în alte state membre, precum şi sediile permanente situate în state membre ale entităţilor din ţări terţe care îndeplinesc condiţiile de la alineatul (1) litera (c) pot alege să intre sub incidenţa prezentei directive dacă fac parte dintr-un grup de IMN-uri sau dintr-un grup naţional care întocmeşte situaţii financiare consolidate, dar nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) în ceea ce priveşte pragul de 750 000 000 EUR.
8. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 pentru a modifica anexele I şi II astfel încât să țină seama de modificările aduse legislaţiei statelor membre cu privire la formele de societate şi impozitele pe profit.

Articolul 3

Definiţii

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiţii:

1. „grup” înseamnă:
 - (a) un ansamblu de entităţi care sunt legate între ele prin dreptul de proprietate sau control, astfel cum este definit de standardul contabil financiar acceptat pentru întocmirea situaţiilor financiare consolidate de către societatea-mamă finală, inclusiv orice entitate care ar fi putut fi exclusă din situaţiile financiare consolidate ale societăţii-mamă finale exclusiv pe baza dimensiunii sale reduse, din motive de semnificaţie sau pe motiv că este destinată vânzării sau
 - (b) o entitate care include profitul net sau pierderea netă a unuia sau mai multor sedii permanente în situaţiile sale financiare („sediu central”), cu condiţia să nu facă parte din alt grup, astfel cum este definit la litera (a);

2. „grup național” înseamnă orice grup ale cărui entități sunt în totalitate situate în același stat membru;
3. „grup de IMN-uri” înseamnă orice grup multinațional care include cel puțin o entitate sau un sediu permanent care nu se află în jurisdicția societății-mamă finale („SMF”);
4. „exercițiu financiar” înseamnă perioada contabilă pentru care societatea-mamă finală își întocmește situațiile financiare consolidate;
5. „situații financiare consolidate” înseamnă situațiile financiare în care activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale unei entități și ale filialelor controlate de respectiva entitate sunt prezentate ca fiind ale unei unități economice unice;
6. „entitate” înseamnă orice structură juridică care întocmește o contabilitate financiară separată sau orice persoană juridică;
7. „societate-mamă finală” înseamnă:
 - (a) o entitate care deține, direct sau indirect, o participație de control în orice altă entitate și care nu este deținută, direct sau indirect, de o altă entitate care deține o participație de control în cadrul acesteia sau
 - (b) sediul central al unui grup, astfel cum este definit la punctul 1 litera (b);
8. „participație în capitalurile proprii” înseamnă orice participație în capitalurile proprii care conferă drepturi la profiturile, capitalul sau rezervele unei entități sau ale unui sediu permanent;
9. „participație de control” înseamnă o participație în capitalurile proprii ale unei entități în baza căreia deținătorul participației are obligația să consolideze linie cu linie activele, pasivele, veniturile, cheltuielile și fluxurile de trezorerie ale entității;
10. „entitate care depune declarația” înseamnă una dintre următoarele entități:
 - (a) societatea-mamă finală, atunci când aceasta este situată într-un stat membru sau
 - (b) dacă societatea-mamă finală nu este situată într-un stat membru, entitatea situată într-un stat membru care a fost desemnată de grupul BEFIT să îndeplinească, în numele grupului BEFIT, obligațiile în legătură cu declarația informativă a grupului BEFIT, astfel cum sunt prevăzute la articolul 57;
11. „standard contabil acceptat în Uniune” înseamnă standardele internaționale de raportare financiară [astfel cum au fost adoptate de Uniune prin Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰] și principiile contabile general acceptate ale statelor membre;
12. „profit net sau pierdere netă din contabilitatea financiară” înseamnă cuantumul profitului net sau al pierderii nete, astfel cum a fost calculat pentru membrul unui grup BEFIT, conform unui singur standard contabil comun acceptat în Uniune,

³⁰ Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

înainte de orice ajustare de consolidare efectuată pentru eliminarea tranzacțiilor din cadrul grupului BEFIT, în conformitate cu articolul 7;

13. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului³¹;
14. „asigurare de viață *unit-linked/index-linked*” înseamnă polițele de asigurare de viață în cazul cărora câștigurile și pierderile din investiții sau dobânzile/dividendele aferente investițiilor-suport ale întreprinderii de asigurare sunt alocate integral în timp deținătorilor de polițe;
15. „proprietar economic” înseamnă persoana care beneficiază de majoritatea avantajelor și suportă toate riscurile asociate unui activ fix, indiferent dacă este sau nu proprietarul legal. Un contribuabil care are dreptul de a deține, a utiliza și a vinde un activ fix și care își asumă riscul pierderii sau al distrugerii acestuia este considerat în orice caz proprietarul economic;
16. „alocare de referință” înseamnă metoda de partajare a bazei de impozitare BEFIT între membrii unui grup BEFIT în fiecare exercițiu financiar al perioadei de tranziție, în conformitate cu articolul 45;
17. „autoritate la care se depune declarația” înseamnă autoritatea competentă a statului membru în care își are domiciliul fiscal entitatea care depune declarația sau, în cazul unui sediu permanent al unui contribuabil nerezident, autoritatea competentă a statului membru în care se află sediul permanent în cauză.

CAPITOLUL II

CALCULAREA REZULTATULUI FISCAL PRELIMINAR

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 4

Principii generale

1. Rezultatul fiscal preliminar al fiecărui membru al unui grup BEFIT se calculează, pentru fiecare exercițiu financiar, pe baza cuantumului profitului net sau al pierderii nete al membrului respectiv, astfel cum reiese din contabilitatea financiară a acestuia și astfel cum a fost ajustat în conformitate cu articolele 8-41 din prezenta directivă.
2. Cheltuielile care sunt incluse în profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a unui membru al grupului BEFIT sunt deductibile din rezultatul fiscal preliminar al membrului respectiv numai în măsura în care sunt suportate în interesul economic direct al acestuia.

³¹ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

Articolul 5

Structura unui grup BEFIT

1. Se formează un grup BEFIT în cazul în care două ori mai multe societăți sau sedii permanente care intră sub incidența prezentei directive îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) societatea este societatea-mamă finală a grupului sau orice altă societate din grup în care societatea-mamă finală deține, direct sau indirect, cel puțin 75 % din drepturile de proprietate sau din drepturile care creează un drept la profit;
 - (b) sediul central al sediului permanent este societatea-mamă finală a grupului sau orice alt membru (societate sau entitate) al grupului în care societatea-mamă finală deține, direct sau indirect, cel puțin 75 % din drepturile de proprietate sau din drepturile care creează un drept la profit.
2. În sensul calculării pragului menționat la alineatul (1) literele (a) și (b), drepturile de proprietate și drepturile care creează un drept la profit într-o societate care face parte dintr-un grup se calculează prin cumularea participațiilor deținute, direct și indirect, la fiecare nivel.

Articolul 6

Cerințe referitoare la perioada de deținere

1. Membrul unui grup BEFIT atinge pragurile menționate la articolul 5 alineatul (1) fără întrerupere, în cursul întregului exercițiu financiar.
2. O societate sau un sediu permanent devine membru al grupului BEFIT la data la care atinge pragurile menționate la articolul 5 alineatul (1). Pragurile se ating timp de cel puțin nouă luni consecutive. Dacă nu atinge pragurile pe durata prevăzută, societatea sau, după caz, sediul permanent este tratat ca și cum nu ar fi fost niciodată membru al grupului BEFIT.
3. O societate sau un sediu permanent încetează să fie membru al grupului BEFIT la data care urmează datei la care nu mai atinge pragurile menționate la articolul 5 alineatul (1).

Articolul 7

Contabilitatea financiară ca bază pentru calcularea rezultatului fiscal preliminar

1. Rezultatul fiscal preliminar al membrului unui grup BEFIT se calculează prin efectuarea ajustărilor prevăzute la articolele 8-41 asupra cuantumului profitului net sau al pierderii nete al membrului respectiv, astfel cum reiese din contabilitatea financiară a acestuia pentru exercițiul financiar și astfel cum a fost calculat, conform unui standard contabil comun acceptat în Uniune, înainte de orice ajustare de consolidare efectuată pentru eliminarea tranzacțiilor din cadrul grupului BEFIT.
2. Standardul contabil acceptat în Uniune care trebuie utilizat de către membrii grupului BEFIT în sensul alineatului (1) este standardul contabil acceptat în Uniune care este utilizat la întocmirea situațiilor financiare consolidate ale societății-mamă finale, în cazul în care aceasta din urmă își are domiciliul fiscal într-un stat membru.

În cazul în care societatea-mamă finală nu își are domiciliul fiscal într-un stat membru, standardul contabil acceptat în Uniune este standardul în vigoare în statul membru în care își are domiciliul fiscal entitatea care depune declarația.

3. În cazul în care membrul unui grup BEFIT este un sediu permanent, profitul net sau pierderea netă a acestuia din contabilitatea financiară este:
- (a) quantumul profitului net sau al pierderii nete, astfel cum reiese din propria contabilitate financiară separată și astfel cum a fost calculat în conformitate cu alineatele (1) și (2) sau
 - (b) în absența unei contabilități financiare separate, quantumul profitului net sau al pierderii nete, astfel cum ar fi reieșit din contabilitatea sa financiară separată, dacă aceasta ar fi fost întocmită în mod independent și în conformitate cu standardul acceptat în Uniune, și astfel cum a fost calculat în conformitate cu alineatele (1) și (2).
4. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care un stat membru aplică dispoziții de drept intern prin care grupurile sunt autorizate să întocmească, să auditeze și să publice situații financiare la nivel de jurisdicție, rezultatul fiscal preliminar și alocarea bazei de impozitare BEFIT pentru membrii grupului BEFIT care își au domiciliul fiscal în statul membru respectiv pot fi calculate și la nivel de jurisdicție, atâta vreme cât grupul BEFIT în cauză poate identifica separat, pentru fiecare dintre membrii săi, datele necesare pentru calcularea rezultatului fiscal preliminar și a ajustărilor ulterioare alocării în conformitate cu prezenta directivă.

SECȚIUNEA 2

AJUSTĂRILE PROFITULUI NET SAU ALE PIERDERII NETE DIN CONTABILITATEA FINANCIARĂ

Articolul 8

Dividende și alte distribuiri

Cu excepția activelor financiare deținute în vederea tranzacționării, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (1), și a investițiilor efectuate în beneficiul deținătorilor de polițe de asigurare de viață care suportă riscul de investiții în contextul unei polițe de asigurare de viață *unit-linked/index-linked*, astfel cum este menționată la articolul 14, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă 95 % din quantumul dividendelor sau al altor distribuiri primite sau de primit în cursul exercițiului financiar, cu condiția ca, la data distribuirii, participația în capitalurile proprii să fie deținută de membrul grupului BEFIT de peste un an și să creeze un drept la peste 10 % din profituri, capital, rezerve sau drepturile de vot.

Articolul 9

Câștiguri sau pierderi din cedarea de acțiuni

Cu excepția activelor financiare deținute în vederea tranzacționării, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (1), și a investițiilor efectuate în beneficiul deținătorilor de polițe de asigurare de viață care suportă riscul de investiții în contextul unei polițe de asigurare de viață *unit-linked/index-linked*, astfel cum este menționată la articolul 14, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă 95 % din quantumul câștigului sau al pierderii rezultate din cedarea unei participații în capitalurile proprii, cu condiția ca, la data cedării, participația în

capitalurile proprii să fie deținută de membrul grupului BEFIT de peste un an și să creeze un drept la peste 10 % din profituri, capital, rezerve sau drepturi de vot.

Articolul 10

Variații ale valorii juste

Cu excepția activelor financiare deținute în vederea tranzacționării, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (1), și a investițiilor efectuate în beneficiul deținătorilor de polițe de asigurare de viață care suportă riscul de investiții în contextul unei polițe de asigurare de viață *unit-linked/index-linked*, astfel cum este menționată la articolul 14, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă cuantumul câștigului sau al pierderii rezultate din variații ale valorii juste ale unei participații în capitalurile proprii, cu condiția ca, la data cedării, participația în capitalurile proprii să fie deținută de membrul grupului BEFIT de peste un an și să creeze un drept la peste 10 % din profituri, capital, rezerve sau drepturi de vot.

Articolul 11

Active financiare deținute în vederea tranzacționării

1. Activele sau pasivele financiare se tratează ca active sau datorii financiare deținute în vederea tranzacționării de către membrul unui grup BEFIT în cazul în care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:
 - (a) sunt dobândite sau angajate în principal în scopul vânzării lor sau al răscumpărării lor pe termen scurt;
 - (b) fac parte dintr-un portofoliu de instrumente financiare identificate, inclusiv instrumente financiare derivate, care sunt gestionate împreună și pentru care există dovezi ale unui tipar real recent de obținere a unui profit pe termen scurt.
2. În cazul în care un activ ori un pasiv financiar deținut de membrul unui grup BEFIT este pe punctul să devină un activ ori un pasiv deținut în vederea tranzacționării sau viceversa, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară se ajustează astfel încât să se includă orice diferență dintre valoarea justă calculată la începutul exercițiului financiar sau la data achiziției, dacă aceasta survine mai târziu, și valoarea sa justă calculată la sfârșitul aceluiași exercițiu financiar.

Valoarea justă a unui activ sau a unui pasiv financiar la sfârșitul exercițiului financiar în care activul ori pasivul financiar respectiv a devenit activ ori pasiv deținut în vederea tranzacționării sau viceversa este valoarea sa justă la începutul exercițiului financiar care urmează tranziției.
3. Perioada de deținere menționată la articolul 9 începe sau se întrerupe când activul ori pasivul financiar nu mai este deținut în vederea tranzacționării sau este pe punctul să devină un activ ori un pasiv financiar deținut în vederea tranzacționării.

Articolul 12

Profitul sau pierderea unui sediu permanent

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă cuantumul profitului sau al pierderii atribuibil sediilor permanente ale membrului respectiv.

Articolul 13

Norma de limitare a deductibilității dobânzii

1. Membrul unui grup BEFIT își ajustează profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară pentru includerea costurilor excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne³², în cuantumul care nu este deductibil fiscal în conformitate cu normele privind limitarea deductibilității dobânzii stabilite în legislația națională în materie de impozit pe profit din statul membru în care își are domiciliul fiscal.
2. Alineatul (1) nu se aplică în cazul costurilor excedentare ale îndatorării care rezultă dintr-o tranzacție între membri ai grupului BEFIT.

Articolul 14

Întreprinderi de asigurare

1. În cazul în care membrul unui grup BEFIT este o întreprindere de asigurare autorizată să funcționeze într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2009/138/CE, se aplică normele stabilite la alineatele (2)-(4).
2. Cuantumul rezervelor tehnice constituite de întreprinderile de asigurare în conformitate cu Directiva 91/674/CEE a Consiliului³³ și deduse din profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se revizuieste și se ajustează la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar. La calcularea rezultatului fiscal preliminar în exercițiile viitoare se ține seama de cuantumurile deja deduse.
3. Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 74 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea de norme mai detaliate privind adaptarea rezultatului fiscal preliminar în cazul întreprinderilor de asigurare, în contextul impactului noului standard internațional de raportare financiară (IFRS), și anume IFRS 17 privind contractele de asigurare.
4. În contextul poliței de asigurare de viață *unit-linked/index-linked*, asigurătorii de viață evaluează activele la valoarea de piață și constituie rezerva în conformitate cu evaluarea activelor-suport.

Articolul 15

Activități de transport maritim care beneficiază de un regim de impozitare pe tonaj

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT care desfășoară activități de transport maritim se ajustează astfel încât să se excludă cuantumul

³² Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

³³ Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7).

veniturilor, al cheltuielilor și al altor elemente deductibile obținute din astfel de activități care intră într-un regim de impozitare pe tonaj.

Articolul 16

Amenzi, penalități și plăți ilegale

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se includă quantumul cheltuielilor de efectuat pentru plăți declarate ilegale în urma unui audit sau a unei investigații efectuate de către autoritatea competentă, precum și amenzile și penalitățile, inclusiv penalitățile de întârziere, care sunt datorate unei autorități publice pentru încălcarea legislației.

Articolul 17

Impozit pe profit

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se includă quantumul oricărui impozit pe profit, al unor impozite similare pe profit și al impozitelor amânate care sunt datorate pentru exercițiul financiar, precum și orice quantum înregistrat ca impozite curente în contabilitatea financiară în legătură cu plata impozitului suplimentar datorat în conformitate cu Directiva (UE) 2022/2523 sau în aplicarea unui impozit suplimentar național calificat, astfel cum se menționează la articolul 11 din directiva menționată.

Articolul 18

Deducere fiscală pentru activele de înlocuire

1. În cazul în care încasările din cedarea unui activ amortizabil fix sau a unui teren, inclusiv despăgubirea pentru acesta, urmează să fie reinvestite într-un activ similar utilizat într-un scop comercial identic sau similar înainte de sfârșitul celui de al doilea exercițiu financiar care urmează exercițiului financiar în care a avut loc cedarea, quantumul cu care încasările respective depășesc valoarea fiscală a activului poate fi dedus în exercițiul în care a avut loc cedarea. Este necesar ca un activ cedat voluntar să fi fost deținut timp de cel puțin trei ani înainte de cedare.
2. Activul de înlocuire menționat la alineatul (1) poate fi achiziționat în exercițiul financiar anterior cedării. În cazul în care activul de înlocuire nu este achiziționat înainte de sfârșitul celui de al doilea exercițiu financiar care urmează exercițiului în care a avut loc cedarea activului și cu excepția cazurilor de forță majoră, quantumul dedus în exercițiul în care a avut loc cedarea, majorat cu 10 %, se adaugă la rezultatul fiscal preliminar în al doilea exercițiu financiar care urmează cedării.

Articolul 19

Venituri și cheltuieli legate de active fixe amortizabile

1. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă următoarele quantumuri:
 - (a) costurile de achiziție sau de construcție, precum și costurile legate de ameliorarea activelor fixe amortizabile în conformitate cu normele stabilite în secțiunea 3 și

- (b) subvențiile legate direct de achiziția, construcția sau ameliorarea acestor active.
- 2. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se includă numai cuantumul deducerii în privința amortizării de active fixe, astfel cum este determinată la articolele 22-28.

Articolul 20

Câștig sau pierdere din cursul de schimb valutar

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă următoarele:

- (a) cuantumul tuturor câștigurilor sau pierderilor nerealizate din cursul de schimb valutar în legătură cu active fixe și pasive;
- (b) cuantumul oricărui provizion înregistrat pentru pierderi nerealizate din cursul de schimb valutar.

Articolul 21

Ajustări în legătură cu anumite elemente (elemente lăsate statelor membre după alocare)

Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă din rezultatul fiscal preliminar orice cuantum legat de elementele menționate la articolul 48 alineatul (1) literele (a)-(j).

SECȚIUNEA 3 AMORTIZAREA

Articolul 22

Metoda și durata de amortizare

- 1. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă, în exercițiul financiar al achiziției, orice activ fix corporal a cărui valoare contabilă înainte de depreciere este mai mică de 5 000 EUR.
- 2. În cazul în care alineatul (1) nu se aplică, fiecare activ fix în parte se amortizează liniar pe durata sa de viață utilă. Durata de viață utilă a unui activ fix se calculează după cum urmează:
 - (a) toate clădirile, precum și orice alt tip de bunuri și structuri imobile utilizate în scopuri profesionale: 28 de ani;
 - (b) toate celelalte active fixe corporale: durata lor de viață utilă, evaluată în conformitate cu standardul contabil acceptat în Uniune, astfel cum este menționat la articolul 7;
 - (c) active fixe necorporale, inclusiv fondul comercial dobândit: perioada în care activul se bucură de protecție juridică sau pentru care s-a acordat dreptul, iar dacă această perioadă nu poate fi determinată, cinci ani.
- 3. Un activ fix de ocazie se amortizează în conformitate cu alineatul (2), cu excepția cazului în care membrul grupului BEFIT demonstrează că durata de viață utilă estimată rămasă a activului este mai mică, caz în care activul se amortizează în respectiva perioadă mai scurtă.

Prin derogare de la primul paragraf, activele fixe necorporale de ocazie se amortizează în cinci ani, cu excepția cazului în care se poate calcula perioada rămasă în care activul se bucură de protecție juridică sau pentru care s-a acordat dreptul, caz în care activul se amortizează în respectiva perioadă diferită.

4. Amortizarea se deduce lunar începând cu luna punerii în folosință a activului fix. Nu se deduc amortizări în luna cedării activului.
5. Valoarea fiscală a unui activ fix care este cedat sau deteriorat într-o asemenea măsură încât nu mai poate fi utilizat în scopuri profesionale și valoarea fiscală a oricăror costuri de ameliorare suportate în legătură cu respectivul activ se deduc din rezultatul fiscal preliminar în luna cedării sau a deteriorării.

Articolul 23

Dreptul de a amortiza

1. Sub rezerva alineatului (3), amortizarea se deduce de către proprietarul economic.
2. În cazul contractelor în care proprietatea economică și cea legală nu coincid, proprietarul economic are dreptul să deducă din rezultatul său fiscal preliminar elementul de dobândă al plăților, cu excepția cazului în care elementul respectiv nu este inclus în rezultatul fiscal preliminar al proprietarului legal, dacă acesta este membru al aceluiași grup BEFIT, sau în baza de impozitare a proprietarului legal, dacă acesta nu este membru al aceluiași grup BEFIT.
3. Dacă nu se poate identifica proprietarul economic al unui activ, proprietarul legal are dreptul să deducă amortizarea. În cazul contractelor de leasing, atât elementul de dobândă, cât și elementul de capital al plăților de leasing se includ în rezultatul fiscal preliminar al proprietarului legal și, dacă locatarul este membru al grupului BEFIT, aceste plăți se exclud din rezultatul său fiscal preliminar.
4. Un activ fix nu poate fi amortizat de mai mulți contribuabili în cursul unui exercițiu financiar, cu excepția cazului în care proprietatea legală sau economică este împărțită între mai mulți contribuabili sau în care s-a schimbat proprietarul economic sau legal.
5. Membrul unui grup BEFIT nu poate renunța la amortizare.

Articolul 24

Baza de calcul al amortizării

1. Baza de calcul al amortizării cuprinde costurile legate în mod direct de achiziția, construcția sau ameliorarea unui activ fix. În aceste costuri nu se includ taxa pe valoarea adăugată deductibilă, dobânzile sau rezultatul unui eventual exercițiu de reevaluare sau depreciere.
2. Baza de calcul al amortizării unui activ fix primit cadou este valoarea de piață a activului respectiv, astfel cum a fost inclusă în contabilitatea financiară a membrului grupului BEFIT.
3. Baza de calcul al amortizării unui activ fix amortizabil se reduce prin deducerea cuantumului oricăror subvenții publice direct legate de achiziția, construcția sau ameliorarea activului, astfel cum sunt menționate la articolul 19 alineatul (1) litera (b).

4. Nu se ia în calcul amortizarea activelor fixe care nu sunt disponibile pentru folosință sau care nu au fost folosite timp de peste 12 luni din motive care nu sunt în afara controlului membrului grupului BEFIT.

Amortizarea încetează începând cu luna următoare celei în care s-a încheiat perioada menționată la primul paragraf și se reia începând cu luna următoare celei în care activul a început să fie folosit din nou.

5. În cazul în care un activ fix amortizabil a fost cedat și înlocuit în conformitate cu normele de la articolul 18, baza de calcul al amortizării activului de înlocuire se reduce cu un quantum egal cu cel care a fost dedus în exercițiul în care a avut loc cedarea.

Articolul 25

Registrul activelor fixe

1. Costurile de achiziție, de construcție sau de ameliorare se înscriu, alături de data punerii în folosință după achiziție, construcție sau ameliorare, într-un registru al activelor fixe, fiecare activ fix făcând obiectul unei înregistrări separate.
2. Când se cedează un activ fix, se înscriu în registrul activelor fixe detaliile cedării, inclusiv data acesteia, și toate încasările sau compensațiile primite ca urmare a cedării.
3. Registrul activelor fixe se păstrează astfel încât să ofere informații, inclusiv date referitoare la amortizare, suficiente pentru calcularea rezultatului fiscal preliminar și cuprinde cel puțin următoarele informații:
 - (a) identificarea activului;
 - (b) luna punerii în folosință;
 - (c) baza de calcul al amortizării;
 - (d) durata de viață utilă în conformitate cu articolul 22;
 - (e) amortizarea acumulată în cursul perioadei fiscale curente;
 - (f) amortizarea acumulată totală;
 - (g) baza de calcul al amortizării minus amortizarea acumulată totală și minus devalorizările excepționale;
 - (h) luna întreruperii sau reluării perceperii amortizării fiscale;
 - (i) luna cedării.

Articolul 26

Amortizarea costurilor de ameliorare

1. Costurile de ameliorare se amortizează în conformitate cu normele aplicabile activului fix care a fost ameliorat, precum în cazul unui activ fix nou-dobândit, inclusiv durata sa de viață utilă în conformitate cu articolul 22 alineatul (2).

În pofida primului paragraf, costurile de ameliorare aferente activelor fixe închiriate se amortizează în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) și cu articolul 23.
2. În cazul în care contribuabilul demonstrează că durata de viață utilă estimată rămasă a unui activ fix amortizabil este mai scurtă decât durata de viață utilă a activului

specificată la articolul 22 alineatul (2), costurile de ameliorare pentru activul în cauză se amortizează în cursul respectivei perioade mai scurte.

Articolul 27
Active neamortizabile

Nu sunt amortizabile următoarele active:

- (a) activele fixe corporale nesupuse uzurii fizice și morale, cum ar fi terenurile, operele de artă, antichitățile sau bijuteriile;
- (b) activele financiare.

Articolul 28
Devalorizare excepțională

1. Membrul unui grup BEFIT care demonstrează că un activ fix corporal neamortizabil, astfel cum este menționat la articolul 27 litera (a), s-a devalorizat la sfârșitul unui exercițiu financiar ca urmare a forței majore sau a unor activități infracționale ale unor părți terți poate deduce din rezultatul fiscal preliminar un quantum egal cu respectiva devalorizare.
2. În cazul în care valoarea unui activ care, într-un exercițiu financiar precedent, a fost amortizabil, astfel cum se menționează la alineatul (1), crește ulterior, un quantum echivalent cu respectiva creștere de valoare se adaugă la rezultatul fiscal preliminar în exercițiul în care are loc creșterea respectivă.

Eventualele quantumuri astfel adăugate nu pot să depășească însă, luate împreună, quantumul deducerii acordate inițial.

SECȚIUNEA 4
NORMELE REFERITOARE LA DATA DE REFERINȚĂ ȘI LA CUANTIFICARE

Articolul 29
Stocuri și producție în curs de execuție

1. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează cu diferența dintre valoarea stocurilor și a producției în curs de execuție la începutul exercițiului financiar și valoarea respectivă la sfârșitul exercițiului financiar, cu excepția stocurilor și a producției în curs de execuție legate de contracte pe termen lung, astfel cum sunt definite la articolul 32.
2. Costurile stocurilor și ale producției în curs de execuție se evaluează în mod consecvent prin metoda „primul intrat, primul ieșit” sau prin metoda costului mediu ponderat.
3. Costul stocurilor și al producției în curs de execuție pentru elemente care în mod normal nu sunt interschimbabile și bunuri și servicii produse sau prestate și afectate anumitor proiecte se evaluează individual.
4. Membrul unui grup BEFIT utilizează aceeași metodă pentru evaluarea stocurilor și a producției în curs de execuție care au o natură și o utilizare similare.
5. Costul stocurilor și al producției în curs de execuție cuprinde toate costurile de cumpărare, costurile directe de conversie și alte costuri directe suportate pentru aducerea stocurilor și a producției în curs de execuție în locul și în starea în care se

găsesc în exercițiul financiar relevant. Costurile se înregistrează fără taxa pe valoarea adăugată deductibilă.

6. Stocurile și producția în curs de execuție se evaluează în ultima zi a exercițiului financiar la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă. Valoarea realizabilă netă este prețul de vânzare estimat în cursul desfășurării normale a activității minus costurile estimate pentru finalizare și costurile estimate necesare pentru efectuarea vânzării.

Articolul 30

Provizioane

1. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă cuantumul oricărui provizion.
2. Prin derogare de la alineatul (1), cuantumul unui provizion este permis în cazul în care, la sfârșitul exercițiului financiar, sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) membrul grupului BEFIT are o obligație juridică sau se preconizează în mod rezonabil că va avea o obligație juridică;
 - (b) o astfel de obligație decurge din activități sau tranzacții desfășurate în exercițiul financiar respectiv sau în exerciții financiare anterioare;
 - (c) cuantumul provizionului care decurge dintr-o astfel de obligație poate fi estimat în mod fiabil;
 - (d) cuantumul urmează să devină, după achitarea sa, o cheltuială deductibilă în temeiul prezentei directive.

În pofida primului paragraf, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează întotdeauna astfel încât să se excludă cuantumul oricărui provizion care a fost înregistrat cu privire la pierderi contingente sau majorări de costuri viitoare.

3. Dacă obligația menționată la alineatul (2) litera (a) se referă la o activitate sau tranzacție care va continua în exercițiile financiare viitoare, cuantumul provizionului se repartizează proporțional pe durata estimată a activității sau a tranzacției.

Provizioanele menționate în prezentul articol se revizuiesc și se ajustează la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar. La calcularea rezultatului fiscal preliminar în exercițiile financiare viitoare, se ține seama de cuantumul care au fost deja deduse în temeiul prezentului articol.

Articolul 31

Creanțe neperformante

1. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se excludă cuantumul oricărei deduceri înregistrate în privința unei creanțe neperformante, cu excepția cazului în care, la sfârșitul anului, membrul grupului BEFIT nu a invocat o deducere în conformitate cu articolul 28 și în care este îndeplinită una dintre următoarele cerințe:
 - (a) membrul grupului a luat toate măsurile rezonabile, astfel cum sunt menționate la alineatul (2), pentru obținerea plății și este probabil ca datoria să rămână integral sau parțial neachitată sau

- (b) membrul grupului are un număr mare de creanțe omogene provenind toate din același sector de activitate și poate estima în mod rezonabil valoarea procentuală a creanțelor neperformante, cu condiția ca valoarea fiecărei creanțe omogene să fie mai mică de 0,1 % din valoarea tuturor creanțelor omogene. Pentru a ajunge la o estimare fiabilă, membrul grupului BEFIT ține seama de toți factorii relevanți, inclusiv experiența anterioară.
- 2. Când determină dacă a luat toate măsurile rezonabile pentru obținerea plății, membrul grupului BEFIT ține seama de oricare dintre următoarele elemente, cu condiția ca acestea să se sprijine pe dovezi obiective:
 - (a) dacă costurile de recuperare sunt disproporționate raportat la creanță;
 - (b) dacă există vreo perspectivă de recuperare reușită, inclusiv cazurile în care debitorul a fost declarat insolubil, în care s-a introdus o acțiune în justiție sau în care a fost angajat un recuperator de creanțe;
 - (c) dacă, în circumstanțele date, este rezonabil să se aștepte din partea contribuabilului să continue procedura de recuperare a creanței.
- 3. În cazul în care creanța neperformantă se referă la o creanță comercială, au aplicabilitate condițiile prevăzute la alineatul (1) și, în plus, în rezultatul fiscal preliminar se include ca venit un quantum corespunzător creanței.
- 4. În pofida alineatului (1), profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează pentru a se exclude quantumul oricărei creanțe neperformante în cazul în care debitorul este membru al aceluiași grup BEFIT sau orice altă întreprindere asociată sau, când debitorul este persoană fizică, în cazul în care debitorul, soțul ori soția sa, ascendentul său sau descendentul său participă la gestionarea sau controlul membrului grupului BEFIT sau deține, direct sau indirect, capital al membrului grupului BEFIT.
- 5. În cazul în care membrul unui grup BEFIT a dedus anterior o creanță neperformantă care este achitată într-un exercițiu financiar următor, profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului respectiv pentru exercițiul financiar în care aceasta a fost achitată se majorează cu quantumul recuperat.

Articolul 32

Contracte pe termen lung

- 1. În sensul prezentului articol, un contract pe termen lung înseamnă un contract care îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) este încheiat în scopul fabricării, al montării ori al construirii sau pentru prestarea de servicii;
 - (b) durata sa depășește sau se preconizează că va depăși 12 luni.
- 2. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se includă numai veniturile legate de un contract pe termen lung care au fost angajate, în quantumul care corespunde părții din contractul pe termen lung care a fost realizată în exercițiul financiar în cauză.

În acest scop, procentajul de realizare a contractului pe termen lung se determină pe baza ponderii costurilor din exercițiul financiar respectiv în costurile estimate totale ale contractului pe termen lung.

3. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului unui grup BEFIT se ajustează astfel încât să se includă toate costurile legate de contracte pe termen lung care au fost suportate în cursul unui exercițiu financiar.

Articolul 33

Acoperirea împotriva riscurilor

1. Câștigurile și pierderile dintr-un instrument de acoperire împotriva riscurilor, care rezultă dintr-o evaluare sau din acte de cedare, se tratează de către membrul unui grup BEFIT în același fel precum câștigurile și pierderile corespondente din elementul acoperit împotriva riscurilor.

Există o relație de acoperire împotriva riscurilor dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) relația de acoperire împotriva riscurilor a fost desemnată și documentată în mod formal în prealabil;
 - (b) se așteaptă ca acoperirea să fie foarte eficace, iar eficacitatea poate fi evaluată în mod fiabil.
2. În cazul în care relația de acoperire împotriva riscurilor este întreruptă sau în care un instrument financiar deja deținut este tratat ulterior ca instrument de acoperire împotriva riscurilor, ceea ce determină trecerea acestuia într-un regim fiscal diferit, se include în rezultatul fiscal preliminar al membrului grupului BEFIT orice diferență între valoarea de piață nouă a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor la sfârșitul exercițiului financiar și valoarea de piață la începutul aceleiași perioade fiscale.

Valoarea de piață a instrumentului de acoperire împotriva riscurilor la sfârșitul exercițiului financiar în cursul căruia instrumentul a trecut într-un regim fiscal diferit coincide cu valoarea sa de piață la începutul exercițiului care urmează respectivei schimbări de regim.

SECȚIUNEA 5

INTRAREA ÎNTR-UN GRUP BEFIT, IEȘIREA DINTR-UN GRUP BEFIT ȘI RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Articolul 34

Recunoașterea, evaluarea și data de referință a amortizării activelor și pasivelor la intrarea într-un grup BEFIT și la ieșirea dintr-un grup BEFIT

1. Toate activele și pasivele se recunosc la valoarea lor, calculată în conformitate cu standardul contabil acceptat în Uniune, astfel cum este menționat la articolul 7, imediat înainte de data la care prezenta directivă începe să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT.
2. Activele și pasivele unei societăți sau ale unui sediu permanent pentru care nu se mai aplică prezenta directivă se recunosc la valoarea lor, astfel cum a fost calculată în conformitate cu prezenta directivă.
3. Amortizarea activelor unei societăți sau ale unui sediu permanent care intră într-un grup BEFIT sau iese dintr-un grup BEFIT în decursul unui exercițiu financiar se calculează proporțional cu numărul de luni calendaristice în care societatea sau sediul permanent a făcut parte din grup în exercițiul financiar respectiv.

Articolul 35

Calificarea activelor fixe la intrarea într-un grup BEFIT

În pofida normelor stabilite în capitolul II secțiunea 3, în cazul în care o societate sau un sediu permanent trece de la sistemul de impozit pe profitul societăților dintr-un stat membru pentru a intra într-un grup BEFIT, se aplică următoarele norme:

- (a) în cazul în care un activ fix cu o valoare contabilă mai mică de 5 000 EUR a rămas, parțial sau integral, neamortizat la data intrării în grupul BEFIT, membrul grupului BEFIT își ajustează profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară astfel încât să excludă cuantumul corespunzător valorii nete rămase a activului fix care apare în contabilitatea financiară individuală la data intrării;
- (b) în cazul în care, la data intrării în grupul BEFIT, unul sau mai multe active fixe au o valoare netă în contabilitatea financiară individuală care diferă de valoarea fiscală netă, cuantumul total corespunzător unei astfel de diferențe pentru toate activele fixe în cauză se grupează pentru fiecare membru al grupului BEFIT în exercițiul financiar în care are loc intrarea în grupul BEFIT și se repartizează pe o perioadă de cinci ani în rezultatul fiscal preliminar. Profitul net sau pierderea netă din contabilitatea financiară a fiecărui membru al grupului BEFIT se ajustează în consecință.

Articolul 36

Contracte pe termen lung la intrarea într-un grup BEFIT

- 1. O societate sau un sediu permanent care intră într-un grup BEFIT efectuează ajustări astfel încât, în conformitate cu normele de drept intern referitoare la data de referință, să includă în cota sa din baza de impozitare BEFIT, astfel cum a fost calculată în conformitate cu normele din capitolul III, cuantumul veniturilor și costurilor care, în temeiul articolului 32, sunt considerate a fi fost angajate sau suportate înainte ca prezenta directivă să înceapă să se aplice, dar care nu au fost încă incluse în baza sa de impozitare în temeiul legislației naționale în materie de impozit pe profit, care se aplica anterior.
- 2. În primul exercițiu financiar, o societate sau un sediu permanent care intră într-un grup BEFIT deduce din cota care îi revine din baza de impozitare BEFIT, astfel cum a fost calculată în conformitate cu normele din capitolul III, veniturile dintr-un contract pe termen lung care au fost anterior supuse impozitului prevăzut în legislația națională în materie de impozit pe profit într-un quantum mai mare decât cuantumul care ar fi fost inclus în rezultatul său fiscal preliminar în temeiul articolului 32.
- 3. În cazul în care cota din baza de impozitare BEFIT care îi revine membrului unui grup BEFIT într-un exercițiu financiar este mai mică decât cuantumul deductibil, astfel cum sunt stabilite la alineatele (1) și (2), orice quantum necompensat se reportează și se compensează de către membrul grupului BEFIT pe baza cotei sale din baza de impozitare BEFIT în exercițiile financiare următoare.

Articolul 37

Provizioane, venituri și deduceri la intrarea într-un grup BEFIT

- 1. Provizioanele și deducerile creanțelor neperformante, astfel cum sunt menționate la articolele 30 și 31, sunt deductibile doar în măsura în care provin din activități sau tranzacții efectuate după ce prezenta directivă a început să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT.

2. Veniturile care, în aplicarea standardului contabil acceptat în Uniune, astfel cum este menționat la articolul 7, sunt considerate a fi fost angajate înainte ca prezenta directivă să înceapă să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT, dar care nu au fost incluse în baza de impozitare a membrului respectiv în temeiul legislației naționale în materie de impozit pe profit, care se aplica înainte, se adaugă la partea alocată membrului respectiv în conformitate cu normele referitoare la data de referință din legislația națională în materie de impozit pe profit.
3. Cheltuielile suportate după ce prezenta directivă a început să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT, dar în legătură cu activități sau tranzacții care au avut loc anterior și pentru care nu s-au efectuat deduceri în temeiul legislației naționale aplicabile în materie de impozit pe profit, se deduc proporțional cu partea alocată.

În cazul în care cheltuielile menționate la primul paragraf sunt suportate după mai mult de cinci ani de la intrarea unei societăți sau a unui sediu permanent într-un grup BEFIT, cheltuielile respective se deduc din rezultatul fiscal preliminar al societății sau sediului permanent în cauză înainte de agregare și de alocarea profitului.

Cheltuielile suportate în temeiul legislației naționale în materie de impozit pe profit care nu fuseseră încă deduse la data la care prezenta directivă a început să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT sunt deductibile numai proporțional cu partea alocată membrului respectiv din baza de impozitare BEFIT, astfel cum a fost calculată în conformitate cu capitolul III, în cantumuri egale repartizate pe cinci exerciții financiare. Cheltuielile care implică costuri ale îndatorării sunt deductibile în conformitate cu articolul 13.

În cazul în care cota din baza de impozitare BEFIT care a fost alocată membrului unui grup BEFIT într-un exercițiu financiar nu este suficientă pentru deducerea integrală a cantumurilor menționate în al doilea și al treilea paragraf, cantumurile necompensate se reportează și se compensează de către membrul grupului BEFIT pe baza cotei sale din baza de impozitare BEFIT în exercițiile financiare următoare.
4. Niciun cantum dedus înainte ca prezenta directivă să înceapă să se aplice pentru membrul unui grup BEFIT nu se poate deduce din nou.

Articolul 38

Pierderi suportate înainte de intrare

În cazul în care o societate sau un sediu permanent intră într-un grup BEFIT, orice pierdere necompensată care a fost suportată înainte de data intrării, în conformitate cu legislația în materie de impozit pe profit din statul membru în care își are domiciliul fiscal societatea respectivă sau în care este situat respectivul sediu permanent, se deduce din cota care îi revine societății sau sediului permanent în cauză din baza de impozitare BEFIT, astfel cum a fost calculată în conformitate cu capitolul III.

Articolul 39

Încetarea existenței unui grup

1. În cazul în care un grup BEFIT încetează să existe, exercițiul financiar se încheie, iar baza de impozitare BEFIT pentru exercițiul financiar respectiv se alocă fiecărui membru al grupului BEFIT în cauză în conformitate cu normele stabilite în capitolul III.

2. Amortizarea activelor membrilor unui grup BEFIT din exercițiul financiar în care grupul BEFIT în cauză își încetează existența se calculează proporțional cu numărul de luni calendaristice în care grupul BEFIT a funcționat în cursul exercițiului financiar respectiv.

Articolul 40

Reorganizările de întreprinderi

1. Fără a aduce atingere articolului 9, atunci când cedează active și pasive în cursul unui exercițiu financiar, membrul unui grup BEFIT include câștigul sau pierderea rezultată din cedare în calculul rezultatului său fiscal preliminar.

Membrul unui grup BEFIT care dobândește active și pasive își calculează profitul sau pierderea la data la care dispune de acestea, pe baza valorii de piață a activelor și pasivelor dobândite valabilă la data dobândirii.

2. În pofida alineatului (1), în cazul în care are loc un transfer de active și pasive în contextul unei reorganizări, astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 2009/133/CE a Consiliului³⁴:
 - (a) membrul unui grup BEFIT care cedează activele și pasivele exclude din calculul rezultatului său fiscal preliminar orice câștig sau pierdere rezultată;
 - (b) membrul grupului BEFIT care dobândește activele și pasivele își calculează rezultatul fiscal preliminar, în exercițiul financiar respectiv și în exercițiile financiare următoare, pe baza valorii fiscale valabile la data transferului, astfel cum este definită la articolul 4 din Directiva 2009/133/CE.

Articolul 41

Excluderea cedărilor de acțiuni scutite

1. În pofida articolului 9, în cazul în care, ca urmare a unei cedări de acțiuni, membrul unui grup BEFIT părăsește grupul BEFIT și în care, în cursul exercițiului financiar respectiv sau al exercițiului financiar precedent, respectivul membru al grupului BEFIT a dobândit, printr-o tranzacție din cadrul grupului BEFIT, unul sau mai multe active fixe, se include în profitul net sau în pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului grupului BEFIT care deținea activele înainte de cedarea din cadrul grupului BEFIT un quantum care corespunde câștigului sau pierderii rezultate din cedarea acestor active fixe în cadrul grupului BEFIT.

Primul paragraf nu se aplică dacă membrul grupului BEFIT demonstrează că tranzacția din cadrul grupului BEFIT a fost efectuată din motive comerciale valabile.

2. Quantumul care corespunde câștigului sau pierderii rezultate din cedarea din cadrul grupului BEFIT menționată la alineatul (1) este valoarea de piață a activelor fixe la

³⁴ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO L 310, 25.11.2009, p. 34).

data la care membrul grupului BEFIT părăsește grupul, minus valoarea fiscală a activelor fixe sau costurile menționate la articolul 29.

3. Câștigul sau pierderea rezultată din cedarea din cadrul grupului BEFIT se consideră a fi fost primită de membrul grupului BEFIT care deținea activul sau activele înainte de tranzacția din cadrul grupului BEFIT menționată la alineatul (1).

CAPITOLUL III

AGREGAREA REZULTATELOR FISCALE PRELIMINARE și ALOCAREA BAZEI DE IMPOZITARE BEFIT

SECȚIUNEA 1

BAZA DE IMPOZITARE BEFIT

Articolul 42

Calcularea bazei de impozitare BEFIT

1. Rezultatele fiscale preliminare ale tuturor membrilor unui grup BEFIT, astfel cum sunt calculate în conformitate cu normele stabilite în capitolul II, sunt agregate pentru obținerea unei baze de impozitare BEFIT.
2. În cazul în care baza de impozitare BEFIT dintr-un anumit exercițiu este:
 - (a) un quantum pozitiv, profitul se alocă în conformitate cu articolul 45;
 - (b) un quantum negativ, pierderea se reportează și se compensează cu următoarea bază de impozitare BEFIT pozitivă.
3. În sensul alineatului (1), rezultatul fiscal preliminar al fiecărui membru al unui grup BEFIT se convertește în euro (EUR) la cursul de schimb emis de Banca Centrală Europeană în ultima zi a anului calendaristic sau, dacă exercițiul financiar nu coincide cu anul calendaristic, în ultima zi a exercițiului financiar.

Prin derogare de la primul paragraf, atunci când entitatea care depune declarația își are domiciliul fiscal într-un stat membru care nu a adoptat EUR, rezultatul fiscal preliminar al fiecărui membru al unui grup BEFIT se convertește în moneda legală din statul membru respectiv.

Articolul 43

Impozite reținute la sursă și alte impozitări la sursă

1. Statele membre nu impun impozite reținute la sursă sau alte impozitări la sursă pentru tranzacțiile din cadrul unui grup BEFIT, cu excepția cazului în care beneficiarul real al plății nu este membru al grupului BEFIT.
2. În cazul în care un stat membru aplică un impozit reținut la sursă în legătură cu redevențe sau dobânzi pe care membrul unui grup BEFIT le plătește unui beneficiar care nu este membru al aceluiași grup BEFIT sau în aplicarea alineatului (1), în conformitate cu normele aplicabile din dreptul intern și din convențiile pentru evitarea dublei impunerii, impozitul reținut la sursă se împarte, pentru exercițiul financiar în care este perceput, între statele membre, prin metoda de alocare menționată la articolul 45.

Articolul 44

Credite fiscale pentru profitul impozitat la sursă

1. În cazul în care membrul unui grup BEFIT obține profit care a fost impozitat în alt stat membru sau într-o țară terță, se acordă un credit fiscal, conform convenției aplicabile pentru evitarea dublei impunerii sau conform dreptului intern al statului membru sau al țării terțe, care se împarte între membrii grupului BEFIT prin metoda de alocare de referință menționată la articolul 45.
2. Prin derogare de la primul paragraf, nu se acordă credite fiscale în cazul în care profitul obținut de membrul unui grup BEFIT nu este inclus în profitul net sau în pierderea netă din contabilitatea financiară a membrului respectiv în conformitate cu articolul 8, 9 sau 12.
3. Creditul fiscal menționat la alineatul (1) se calculează separat pentru fiecare stat membru sau țară terță, precum și pentru fiecare tip de profit. Creditul fiscal nu poate depăși cuantumul rezultat din aplicarea, în cazul profitului atribuit membrului unui grup BEFIT, a cotei impozitului pe profit din statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent respectivul membru al grupului BEFIT.

La calcularea creditului fiscal menționat la alineatul (1), din cuantumul profitului se scade cuantumul cheltuielilor deductibile aferente.

SECȚIUNEA 2

ALOCAREA BAZEI DE IMPOZITARE BEFIT

Articolul 45

Norma alocării de tranziție

1. Pentru fiecare exercițiu financiar cuprins între 1 iulie 2028 și 30 iunie 2035 cel târziu („perioada de tranziție”), baza de impozitare BEFIT se alocă membrilor unui grup BEFIT în conformitate cu procentajul din alocarea de referință.

Pentru grupurile care intră sub incidența prezentei directive după încheierea primului exercițiu financiar în care începe să se aplice prezenta directivă, perioada de tranziție menționată la primul paragraf se încheie cel târziu la 30 iunie 2035.

2. Procentajul din alocarea de referință pentru fiecare membru al unui grup BEFIT este rezultatul următorului calcul:

$$\text{Alocarea de referință} = \frac{\text{TaxableresultofaBEFITgroupmember}}{\text{TotaltaxableresultoftheBEFITgroup}} * 100$$

Unde:

- (a) rezultatul impozabil al membrului unui grup BEFIT este media rezultatelor impozabile din ultimele trei exerciții financiare.

În primul exercițiu financiar în care un grup BEFIT intră sub incidența prezentei directive, rezultatele impozabile respective se calculează conform normelor naționale în materie de impozit pe profit ale statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT.

În al doilea exercițiu financiar în care un grup BEFIT intră sub incidența prezentei directive, rezultatele impozabile respective se calculează, pentru primul exercițiu financiar în care grupul BEFIT intră sub incidența prezentei

directive, conform capitolului II din prezenta directivă și, pentru cele două exerciții financiare anterioare acestuia, conform normelor naționale ale statului membru în cauză.

În al treilea exercițiu financiar în care un grup BEFIT intră sub incidența prezentei directive, rezultatele impozabile respective se calculează, pentru primele două exerciții financiare în care grupul BEFIT intră sub incidența prezentei directive, conform capitolului II din prezenta directivă și, pentru exercițiul financiar anterior acestora, conform normelor naționale ale statului membru în cauză.

Începând cu al patrulea exercițiu financiar în care un grup BEFIT intră sub incidența prezentei directive, rezultatele impozabile respective se calculează conform capitolului II din prezenta directivă;

- (b) rezultatul impozabil total al unui grup BEFIT este suma mediilor rezultatelor impozabile, astfel cum sunt menționate la litera (a), ale tuturor membrilor grupului BEFIT din ultimele trei exerciții financiare.

În sensul prezentului alineat, procentajul din alocarea de referință pentru membrul unui grup BEFIT cu un rezultat impozabil negativ este stabilit la zero.

- 3. În sensul alineatului (2), statele membre își structurează cadrul de evaluare a riscurilor pentru stabilirea prețurilor tranzacțiilor din interiorul unui grup BEFIT după cum urmează:

- (a) zonă de risc scăzut: când creșterea cheltuielilor suportate sau a profitului realizat de un membru al grupului BEFIT din tranzacții din cadrul grupului BEFIT este, într-un exercițiu financiar, mai mică de 10 % din media cheltuielilor sau a profitului din tranzacții din cadrul grupului BEFIT pentru ultimele trei exerciții financiare;
- (b) zonă de risc ridicat: când creșterea cheltuielilor suportate sau a profitului realizat de un membru al grupului BEFIT din tranzacții din cadrul grupului BEFIT este, într-un exercițiu financiar, mai mare sau egală cu 10 % din media cheltuielilor sau a profitului din tranzacții din cadrul grupului BEFIT pentru ultimele trei exerciții financiare.

- 4. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a-și structura abordarea riscurilor legate de conformarea fiscală, pe baza următoarelor principii:

- (a) zonă de risc scăzut: autoritățile competente ale statelor membre în cauză presupun că stabilirea prețurilor tranzacțiilor din cadrul grupului BEFIT întreprinse de un anumit membru al grupului BEFIT este compatibilă cu principiul valorii de piață;
- (b) zonă de risc ridicat: autoritățile competente ale statelor membre în cauză presupun că stabilirea prețurilor tranzacțiilor din cadrul grupului BEFIT întreprinse de un anumit membru al grupului BEFIT nu respectă principiul valorii de piață, iar partea din creștere care depășește 10 % nu se recunoaște la calcularea procentajului din alocarea de referință pentru respectivul membru al grupului BEFIT.

În pofida normei prevăzute la primul paragraf litera (b), membrul unui grup BEFIT are dreptul să prezinte autorității competente din statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent dovezi că prețurile tranzacțiilor relevante din cadrul grupului BEFIT au fost stabilite în conformitate cu

principiul valorii de piață. Într-un astfel de caz, la calcularea procentajului din alocarea de referință pentru respectivul membru al grupului BEFIT se recunoaște cuantumul integral al cheltuielilor rezultate din tranzacțiile în cauză din cadrul grupului BEFIT, astfel cum reiese din dovezile prezentate.

5. În pofida articolului 13 alineatul (2), costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt menționate la articolul 2 din Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului, care rezultă dintr-o tranzacție între membri ai grupului BEFIT nu se recunosc la calcularea procentajului din alocarea de referință pentru membrul grupului BEFIT care le suportă.
6. Dacă structura grupului BEFIT se modifică în cursul perioadei de tranziție menționate la alineatul (1) ca urmare a intrării unor noi membri în grup sau a ieșirii unor membri din grup, procentajul din alocarea de referință se recalculează în conformitate cu alineatul (2). Pentru fiecare membru al grupului BEFIT, baza de impozitare BEFIT se alocă în conformitate cu noul procentaj din alocarea de referință pentru timpul rămas până la sfârșitul acestei perioade, cu excepția cazului în care, în urma unor modificări survenite ulterior în structura grupului BEFIT, este necesară o nouă recalculare a procentajului din alocarea de referință.
7. Dacă structura grupului BEFIT se modifică în cursul perioadei de tranziție menționate la alineatul (1) ca urmare a creării uneia sau mai multor societăți noi care se califică drept membri ai grupului BEFIT, normele de alocare a bazei de impozitare BEFIT, astfel cum sunt stabilite la alineatul (2), nu se aplică noilor membri ai grupului BEFIT în primul exercițiu financiar. Pentru exercițiile financiare ulterioare până la încheierea perioadei de tranziție respective, procentajul din alocarea de referință pentru noii membri ai grupului BEFIT se calculează în conformitate cu alineatul (2).
8. Dacă un grup intră sub incidența normelor din prezenta directivă după 1 iulie 2028, alocarea de referință se calculează în conformitate cu alineatul (2). Prin derogare de la alineatele (1) și (2), baza de impozitare BEFIT se alocă membrilor grupului BEFIT pe porțiunea rămasă din perioada de tranziție menționată la alineatul (1).
9. Comisia efectuează o reexaminare cuprinzătoare a normei de tranziție, cu ocazia căreia întocmește un studiu privind posibila alcătuire și pondere a factorilor aleși ai formulei, și prezintă un raport Consiliului până la sfârșitul celui de al treilea exercițiu financiar din cursul perioadei de tranziție menționate la alineatul (1). Dacă, ținând seama de concluziile din respectivul raport, consideră că este indicat, Comisia poate adopta, în cursul perioadei de tranziție, o propunere legislativă de modificare a prezentei directive prin introducerea unei metode de alocare a bazei de impozitare BEFIT cu ajutorul formulei de repartizare și pe bază de factori.
10. Normele stabilite la alineatele (1)-(8) continuă să se aplice până la intrarea în vigoare a eventualei modificări care li se aduce.

Articolul 46

Activități din amonte

1. Prin derogare de la articolele 42-45, în cazul în care domeniul principal de activitate al unui membru al unui grup BEFIT constă în activități extractive, veniturile, cheltuielile și alte elemente deductibile ale membrului respectiv care provin din astfel de activități se atribuie membrului grupului BEFIT care se află în statul membru unde are loc extracția.

În cazul în care în statul membru unde are loc extracția își au domiciliul fiscal mai mulți membri ai grupului BEFIT, veniturile, cheltuielile și alte elemente deductibile care provin din astfel de activități se atribuie fiecăruia dintre respectivi membri ai grupului BEFIT, proporțional cu procentajul acestora din alocarea de referință.

2. Prin derogare de la articolele 42-45, în cazul în care în statul membru unde are loc extracția nu se află niciun membru al grupului BEFIT sau în cazul în care extracția are loc în jurisdicția unei țări terțe, veniturile, cheltuielile și alte elemente deductibile care provin din astfel de activități se atribuie membrului grupului BEFIT care le-a angajat.

Articolul 47

Excepție pentru transportul maritim care nu beneficiază de un regim de impozitare pe tonaj, transportul pe căi navigabile interioare și transportul aerian

1. Prin derogare de la articolele 42-45 și fără a aduce atingere articolului 15, veniturile, cheltuielile și alte elemente deductibile care provin din următoarele activități se exclud din baza de impozitare BEFIT în oricare dintre următoarele cazuri:
 - (a) exploatarea de nave în cadrul traficului internațional, în cazul în care rezultatul impozabil nu intră într-un regim de impozitare pe tonaj;
 - (b) exploatarea de aeronave în cadrul traficului internațional;
 - (c) exploatarea de ambarcațiuni pentru activități de transport pe căi navigabile interioare.

Veniturile, cheltuielile și alte elemente deductibile, astfel cum sunt menționate la primul paragraf, se atribuie respectivului membru al grupului BEFIT pentru fiecare tranzacție în parte și se ajustează cu prețuri stabilite în conformitate cu principiul valorii de piață.

2. În sensul articolului 5, se ține seama de orice participație deținută în și de către membrul grupului BEFIT, astfel cum este menționat la alineatul (1).

Articolul 48

Elemente deductibile din partea alocată

1. Membrul unui grup BEFIT își majorează sau își diminuează partea alocată cu următoarele elemente:
 - (a) pierderile necompensate pe care le-a suportat înainte de a intra sub incidența normelor din prezenta directivă, în conformitate cu articolul 38;
 - (b) veniturile pe care le-a angajat și costurile pe care le-a suportat înainte ca prezenta directivă să înceapă să i se aplice, dar care nu au fost încă incluse în baza sa de impozitare în temeiul legislației naționale în materie de impozit pe profit care i se aplica înainte, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1);
 - (c) veniturile dintr-un contract pe termen lung care au fost anterior supuse impozitului prevăzut în legislația națională în materie de impozit pe profit într-un quantum mai mare decât quantumul care ar fi fost inclus, în temeiul articolului 32, în rezultatul său fiscal preliminar, în conformitate cu articolul 36 alineatul (2);
 - (d) veniturile pe care le-a angajat înainte ca prezenta directivă să înceapă să i se aplice, dar care nu au fost incluse în baza sa de impozitare în temeiul legislației

naționale în materie de impozit pe profit care i se aplica înainte, în conformitate cu articolul 37 alineatul (2);

- (e) cheltuielile suportate după ce normele din prezenta directivă au început să i se aplice, dar în legătură cu activități sau tranzacții care au avut loc anterior și pentru care nu s-au efectuat deduceri în temeiul legislației naționale aplicabile în materie de impozit pe profit, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) primul paragraf;
 - (f) cheltuielile suportate în temeiul legislației naționale în materie de impozit pe profit care nu fuseseră încă deduse la data la care prezenta directivă a început să i se aplice, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) al treilea paragraf;
 - (g) orice quantum necompensat care a fost reportat în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) și cu articolul 37 alineatul (3) al patrulea paragraf;
 - (h) cadourile și donațiile către organisme caritabile, în măsura în care acestea sunt deductibile în temeiul legislației în materie de impozit pe profit a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent;
 - (i) provizioanele pentru pensii, în măsura în care acestea sunt deductibile în temeiul legislației în materie de impozit pe profit a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent;
 - (j) impozitele locale, în măsura în care acestea sunt deductibile în temeiul legislației în materie de impozit pe profit a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent.
2. Pe lângă ajustările enumerate la alineatul (1), un stat membru poate permite majorarea sau diminuarea, prin elemente suplimentare, a părții alocate membrilor unui grup BEFIT care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent pe teritoriul său.

Articolul 49

Sisteme fiscale bazate pe distribuire

1. În cazul în care membrul unui grup BEFIT își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent într-un stat membru care, în cadrul sistemului său de impozit pe profitul societăților, prevede impozitul pe profit numai când profiturile respective sunt distribuite sau considerate a fi distribuite acționarilor sau când societatea suportă anumite cheltuieli impozabile în temeiul dreptului intern („sistem fiscal bazat pe distribuire”), partea alocată respectivului membru al grupului BEFIT în conformitate cu articolul 45 se ajustează cu distribuiri efectuate în cursul exercițiului financiar.
2. Ajustarea părții alocate se calculează după cum urmează:

$$\text{Partea Alocată Ajustată} = \text{Partea Alocată} \times \left(\frac{\text{Distribuiri}}{\text{Profit Financiar}} \right)$$

Unde:

- (a) profitul financiar se referă la profitul disponibil pentru distribuiri în cadrul unui sistem fiscal bazat pe distribuire, inclusiv rezervele, pentru exercițiul financiar;

- (b) partea alocată se referă la cota alocată membrului grupului BEFIT pentru exercițiul financiar în conformitate cu articolul 45, inclusiv eventuala cotă reziduală din exercițiile financiare anterioare, calculată pentru membrul grupului BEFIT în conformitate cu alineatul (4);
 - (c) distribuirile se referă la distribuiri și alte cheltuieli pe care le efectuează membrul grupului BEFIT în cursul exercițiului financiar și care sunt impozabile în cadrul unui sistem fiscal bazat pe distribuire.
- 3. În cazul în care partea alocată ajustată a membrului unui grup BEFIT, astfel cum a fost calculată în conformitate cu alineatul (2), este mai mică decât partea care a fost alocată membrului respectiv, diferența dintre cele două quantumuri se reportează în exercițiul financiar următor și se adaugă la partea alocată membrului grupului BEFIT în respectivul exercițiu financiar următor în conformitate cu prezentul articol.
- 4. Partea alocată ajustată, astfel cum a fost calculată în conformitate cu alineatul (2), se majorează cu cheltuielile nedeductibile supuse imediat impozitării în cursul exercițiului financiar în cadrul unui sistem fiscal bazat pe distribuire în statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT.

CAPITOLUL IV

Abordarea simplificată a respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer

Articolul 50

Criterii de definire a domeniului de aplicare

1. Statele membre supun următoarele activități, în cazul în care acestea sunt efectuate prin tranzacții între un membru al grupului BEFIT și o întreprindere asociată din afara grupului BEFIT, unei abordări simplificate a respectării normelor de stabilire a prețurilor de transfer:
 - (a) activitatea de distribuție, când aceasta se desfășoară prin intermediul unui distribuitor cu risc scăzut, astfel cum este descris la alineatul (2), care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent într-un stat membru;
 - (b) activitatea de fabricație, când aceasta se desfășoară prin intermediul unui fabricant contractant, astfel cum este descris la alineatul (3), care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent într-un stat membru.
2. În sensul aplicării alineatului (1) litera (a), un distribuitor cu risc scăzut este o entitate care desfășoară activitatea de distribuție de bunuri achiziționate de la întreprinderi asociate. Activitatea de distribuție prezintă următoarele caracteristici:
 - (a) activitatea rezultă din delimitarea exactă a tranzacției și prezintă caracteristici cu relevanță economică al căror preț poate fi stabilit în mod fiabil printr-o metodă unilaterală de stabilire a prețurilor de transfer, distribuitorul fiind partea testată;
 - (b) distribuitorul nu este codeținător juridic sau economic al proprietății intelectuale conținute în produsele și/sau serviciile distribuite;

- (c) activitatea de distribuție este funcția predominantă îndeplinită de distribuitor;
 - (d) distribuitorul nu suportă riscuri sau suportă riscuri limitate în ceea ce privește piața, stocurile și creditele neperformante.
3. În sensul aplicării alineatului (1) litera (b), un fabricant contractant este o întreprindere asociată care desfășoară o activitate de fabricație sub controlul unui contractor și prezintă următoarele caracteristici:
- (a) activitatea de fabricație, astfel cum rezultă din delimitarea exactă a tranzacției, prezintă caracteristici cu relevanță economică al căror preț poate fi stabilit în mod fiabil printr-o metodă unilaterală de stabilire a prețurilor de transfer, entitatea fabricantă fiind partea testată;
 - (b) fabricantul nu este codeținător juridic sau economic al proprietății intelectuale conținute în produsele fabricate;
 - (c) activitatea de fabricație este funcția predominantă îndeplinită de fabricant;
 - (d) fabricantul nu suportă riscuri sau suportă riscuri limitate în ceea ce privește prețul, piața, stocurile, utilizarea capacității și creditele neperformante.
4. În cazul în care o întreprindere asociată desfășoară mai multe activități economice, respectiva întreprindere asociată rămâne în domeniul de aplicare al abordării simplificate, atâta vreme cât este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
- (a) activitățile economice, altele decât distribuția sau fabricația, pot fi segregate mod adecvat, iar prețurile lor pot fi stabilite separat;
 - (b) activitățile economice, altele decât distribuția sau fabricația, pot fi considerate auxiliare și fie sunt ne semnificative, fie nu generează o valoare adăugată majoră pentru distribuție sau fabricație.

Articolul 51

Cadrul de conformare

1. Statele membre își structurează cadrul de evaluare a riscurilor prezentate de activitățile menționate la articolul 50 astfel, încât respectivul cadru să cuprindă trei zone de risc pentru stabilirea prețurilor de transfer.
2. Zonele de risc se determină cu ajutorul intervalului intercuartilic al profitabilității, care rezultă din valorile de referință publice ale Uniunii menționate la articolul 53.
3. Activitățile menționate la articolul 50 se evaluează din punctul de vedere al riscurilor și se împart în activități cu risc scăzut, activități cu risc mediu și activități cu risc ridicat, în funcție de profitabilitatea lor într-un exercițiu dat, determinată în temeiul articolului 52 prin comparație cu intervalul intercuartilic al celui mai recent set de valori de referință publice, care a fost elaborat înainte de sfârșitul exercițiului respectiv.
4. Statele membre aplică următorul cadru de evaluare a riscurilor:

Zonă de risc	Profitabilitatea părții testate în comparație cu indicatorii de profit ai UE
scăzut	peste a 60-a percentilă a rezultatelor valorii de referință publice

mediu	sub a 60-a, dar peste a 40-a percentilă a rezultatelor valorii de referință publice
ridicat	sub a 40-a percentilă a rezultatelor valorii de referință publice

5. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a-și structura abordarea riscurilor în ceea ce privește conformarea fiscală, pe baza următoarelor principii:
- (a) zonă de risc scăzut: autoritățile competente ale statelor membre pot să nu afecteze resurse suplimentare de conformare fiscală pentru o altă examinare a rezultatelor în materie de stabilire a prețurilor de transfer. Cu toate acestea, autoritățile competente ale statelor membre își păstrează dreptul de a ajusta marjele de profit ale contribuabilului care se încadrează în zona de risc scăzut, pentru a ține seama de stabilirea prețurilor de transfer;
 - (b) zonă de risc mediu: autoritățile competente ale statelor membre pot monitoriza rezultatele, pe baza datelor disponibile, și pot contacta contribuabilul în încercarea de a înțelege mai bine circumstanțele, înainte de a decide dacă să aloce resurse de conformare fiscală pentru efectuarea de evaluări ale riscurilor și de audituri;
 - (c) zonă de risc ridicat: autoritățile competente ale statelor membre pot recomanda contribuabilului să își revizuiască politicile de stabilire a prețurilor de transfer și pot decide să lanseze o examinare sau un audit.

Articolul 52

Măsurarea profitabilității

1. Statele membre stabilesc cadrul juridic adecvat, astfel încât autoritățile lor competente să măsoare profitabilitatea activității de distribuție menționate la articolul 50 alineatul (2), utilizând ca indicator al nivelului de profit câștigurile înainte de dobânzi și impozite raportate la vânzări.
2. Statele membre stabilesc cadrul juridic adecvat, astfel încât autoritățile lor competente să măsoare profitabilitatea activității de fabricație menționate la articolul 50 alineatul (3), utilizând ca indicator al nivelului de profit câștigurile înainte de dobânzi și impozite raportate la costurile totale.

Articolul 53

Valori de referință publice

1. Zona de risc pentru activitățile menționate la articolul 50 se stabilește prin valori de referință publice pentru activitățile de distribuție și, respectiv, de fabricație.
2. Valorile de referință publice pentru activitatea de distribuție sunt reprezentative pentru profitabilitatea entităților independente care își desfășoară activitatea pe piața internă și a căror activitate este predominant o activitate de distribuție cu caracteristici similare celor ale activității descrise la articolul 50 alineatul (2).
3. Valorile de referință publice pentru activitatea de fabricație sunt reprezentative pentru profitabilitatea entităților independente care își desfășoară activitatea pe piața internă și a căror activitate este predominant o activitate de fabricație cu caracteristici similare celor ale activității descrise la articolul 50 alineatul (3).

4. Zona de risc se determină cu ajutorul intervalului intercuartilic al mediei pe cinci ani a profitabilității entităților independente, care rezultă din valorile de referință publice.
5. Comisia prevede, prin acte de punere în aplicare pentru stabilirea modalităților practice necesare, criteriile de căutare pentru identificarea de elemente de comparație pe baza cărora se stabilesc valorile de referință adecvate pentru activitățile de distribuție și de fabricație pe bază de contract cu risc scăzut. Rezultatele valorilor de referință se publică pe site-ul Comisiei, astfel încât contribuabilii să poată determina zona de risc a activităților lor. Valorile de referință se actualizează o dată la 3 ani. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73.

CAPITOLUL V

ADMINISTRAREA ȘI PROCEDURILE

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 54

Crearea și încetarea activității grupului BEFIT

1. Un grup BEFIT intră sub incidența prezentei directive pe o perioadă de cinci ani și rămâne automat sub incidența prezentei directive la sfârșitul celui de al cincilea an, cu excepția cazului în care există un preaviz de încetare pe motiv că grupul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1).
2. Grupurile care au ales să intre sub incidența prezentei directive în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) sunt obligate să respecte prezenta directivă pe o perioadă de cinci ani. La sfârșitul perioadei de cinci ani, normele încetează să se aplice, cu excepția cazului în care entitatea care depune declarația notifică autorității la care se depune declarația că a decis să reînnoiască opțiunea de a intra sub incidența prezentei directive. În acest scop, entitatea care depune declarația prezintă autorității la care se depune declarația dovezi că sunt îndeplinite cerințele de eligibilitate prevăzute la articolul 2 alineatul (7) și că nu există niciun motiv de excludere de la reînnoire.

Articolul 55

Exercițiul financiar

1. Toți membrii unui grup BEFIT au același exercițiu financiar, care este o perioadă de 12 luni. În anul aderării, membrul unui grup BEFIT își aliniază exercițiul financiar la exercițiul financiar al grupului BEFIT.
2. Partea alocată membrului unui grup BEFIT pentru exercițiul în care membrul respectiv intră în grupul BEFIT se calculează proporțional cu numărul de luni calendaristice în care membrul grupului BEFIT a făcut parte din grupul BEFIT.
3. Partea alocată membrului unui grup BEFIT pentru exercițiul în care membrul respectiv iese din grupul BEFIT se calculează proporțional cu numărul de luni calendaristice în care membrul grupului BEFIT a făcut parte din grupul BEFIT.

Articolul 56

Schimbarea entităţii care depune declaraţia

Nu se poate schimba entitatea care depune declaraţia, cu excepţia cazului în care entitatea respectivă nu mai îndeplineşte condiţiile menţionate la articolul 3 alineatul (10). Grupul desemnează apoi o nouă entitate care depune declaraţia, în condiţiile prevăzute la articolul 3 alineatul (10). Dacă grupul nu desemnează o entitate care depune declaraţia în termen de două luni de la data la care entitatea anterioară nu mai îndeplineşte condiţiile, entitatea care depune declaraţia a grupului BEFIT se desemnează de către echipa BEFIT, astfel cum este menţionată la articolul 60.

SECȚIUNEA 2

DECLARAȚIA INFORMATIVĂ BEFIT

Articolul 57

Depunerea declarației informative BEFIT

1. Entitatea care depune declaraţia depune declaraţia informativă BEFIT a grupului BEFIT la autoritatea la care se depune declaraţia, cu excepţia cazului în care grupul BEFIT este un grup naţional.
2. Declaraţia informativă BEFIT se prezintă la autoritatea la care se depune declaraţia în termen de cel mult patru luni de la sfârşitul exerciţiului financiar.
3. Declaraţia informativă BEFIT conţine următoarele informaţii:
 - (a) identificarea entităţii care depune declaraţia şi a altor membri ai grupului BEFIT, inclusiv numerele de identificare fiscală ale acestora, dacă există, şi statul membru în care îşi au domiciliul sau sunt situaţi sub forma unui sediu permanent membrii grupului BEFIT;
 - (b) informaţii privind structura corporativă generală a grupului BEFIT, inclusiv participaţiile deţinute în capitalurile membrilor grupului BEFIT de alţi membri ai grupului BEFIT;
 - (c) exerciţiul financiar la care se referă declaraţia informativă BEFIT;
 - (d) informaţii şi calcule referitoare la următoarele:
 - (i) cuantumul final al rezultatului fiscal preliminar pentru fiecare membru al grupului BEFIT;
 - (ii) baza de impozitare BEFIT;
 - (iii) partea alocată fiecărui membru al grupului BEFIT;
 - (iv) informaţii despre „procentajul din alocarea de referinţă”, astfel cum a fost calculat în conformitate cu articolul 45.
4. Autoritatea la care se depune declaraţia transmite imediat declaraţia informativă BEFIT autorităţilor competente din toate statele membre în care membrii grupului BEFIT îşi au domiciliul fiscal sau sunt situaţi sub forma unui sediu permanent.

Articolul 58

Notificarea erorilor din declarația informativă BEFIT

1. Entitatea care depune declarația notifică autorității la care se depune declarația erorile din declarația informativă BEFIT în termen de două luni de la data prevăzută pentru depunerea unei astfel de declarații.
2. Autoritatea la care se depune declarația transmite imediat declarația informativă BEFIT revizuită autorităților competente din toate statele membre în care membrii grupului BEFIT își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent.

Articolul 59

Nedepunerea unei declarații informative BEFIT

În cazul în care entitatea care depune declarația nu depune o declarație informativă BEFIT, autoritatea la care se depune declarația se consultă cu autoritățile competente din toate statele membre în care membrii grupului BEFIT își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent și emite o declarație informativă BEFIT bazată pe o estimare, ținând seama de informațiile disponibile. Autoritatea la care se depune declarația aplică, în plus, cadrul juridic referitor la sancțiuni, astfel cum este prevăzut la articolul 72. Entitatea care depune declarația poate introduce o cale de atac împotriva respectivei declarații informative BEFIT.

SECȚIUNEA 3 ECHIPA BEFIT

Articolul 60

Înființarea echipei BEFIT

1. Echipa BEFIT se convoacă în termen de o lună de la depunerea declarației informative BEFIT, astfel cum se menționează la articolul 57, urmând să îndeplinească sarcinile prevăzute la articolul 61. În plus, echipa BEFIT asigură un cadru de comunicare și consultare între autoritățile competente ale statelor membre în care membrii aceluiași grup BEFIT își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent. Când membrul unei echipe BEFIT consultă alți membri, răspunsul se transmite într-un termen rezonabil.
2. Echipa BEFIT se compune din unul sau mai mulți reprezentanți ai administrației fiscale relevante din fiecare stat membru în care există membri ai grupului BEFIT, urmând ca reprezentanții respectivi să acționeze în calitate de delegați. Echipa BEFIT este prezidată de către delegatul autorității la care se depune declarația.
3. Informațiile comunicate între membrii unei echipe BEFIT se transmit, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, cu ajutorul unui instrument de colaborare BEFIT.
4. Pentru a facilita funcționarea echipei BEFIT și comunicarea în cadrul acesteia, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru standardizarea comunicării informațiilor între membrii unei echipe BEFIT, prin recurgerea la un instrument de colaborare BEFIT. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73.

Articolul 61

Rolul echipei BEFIT în privința declarației informative BEFIT

1. Echipa BEFIT verifică dacă informațiile transmise în declarația informativă BEFIT, depusă în conformitate cu articolul 57, sunt complete și exacte, fără să includă cuantumul final al rezultatului fiscal preliminar pentru fiecare membru al grupului BEFIT, transmis în temeiul articolului 57 alineatul (3) litera (d) punctul (i).
2. Echipa BEFIT depune eforturi pentru a ajunge la un consens cu privire la conținutul declarației informative BEFIT, în termen de patru luni de la data la care au fost raportate toate informațiile prevăzute la articolul 57. Fără a aduce atingere articolului 65, coroborat cu articolul 57 alineatul (3) literele (a), (b) și (c) și litera (d) punctul (iv), consensul echipei BEFIT înseamnă că respectivele litere nu pot fi contestate ulterior. Decizia finală privind informațiile menționate la articolul 57 alineatul (3) litera (d) punctele (i), (ii) și (iii) rămâne de competența exclusivă a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului.
3. Dacă echipa BEFIT ajunge la un consens cu privire la o declarație informativă BEFIT, autoritatea la care s-a depus declarația informativă BEFIT inițială notifică declarația informativă BEFIT entității care a depus declarația.
4. Dacă echipa BEFIT nu este în măsură să ajungă la un consens, astfel cum se prevede la alineatul (2), în termen de patru luni de la data la care au fost raportate toate informațiile prevăzute la articolul 57, se consideră că s-a ajuns la un astfel de consens dacă membrii echipei BEFIT își dau acordul, cu majoritatea simplă a membrilor prezenți în conformitate cu alineatul (5), cu privire la declarația informativă BEFIT la sfârșitul celei de a cincea luni de la data la care au fost raportate informațiile. Autoritatea la care s-a depus declarația informativă BEFIT notifică declarația informativă BEFIT entității care a depus declarația.
5. În scopul obținerii majorității simple prevăzute la alineatul (4), drepturile de vot se repartizează fiecărei autorități competente din echipa BEFIT proporțional cu veniturile obținute în exercițiul financiar relevant de către membrii grupului BEFIT care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent pe teritoriul fiecărei autorități respective. În cazul egalității de voturi, autoritatea la care se depune declarația dispune de un vot decisiv. Cvorumul se întrunește prin prezența a cel puțin două treimi dintre membrii echipei BEFIT. Dacă nu se întrunește cvorumul, baza pentru declarațiile fiscale individuale menționate la articolul 62 și pentru deciziile de impunere individuale menționate la articolul 64 este declarația informativă BEFIT depusă inițial. Autoritatea la care s-a depus declarația informativă BEFIT notifică entității care a depus declarația că nu s-a întrunit cvorumul.

SECȚIUNEA 4

DECLARAȚIILE FISCALE ȘI DECIZIILE DE IMPUNERE INDIVIDUALE

Articolul 62

Depunerea declarațiilor fiscale individuale

1. Fiecare membru al unui grup BEFIT își depune declarația fiscală individuală la autoritatea competentă a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent, în termen de cel mult trei luni de la primirea din partea autorității la care se depune declarația a unei notificări prevăzute la

articolul 61 alineatul (3), (4) sau (5) sau, în cazul unui grup național, în termen de cel mult opt luni de la sfârșitul exercițiului financiar.

2. Declarația fiscală individuală conține informații despre următoarele elemente:
 - (a) calcularea rezultatului fiscal preliminar al membrului grupului BEFIT;
 - (b) partea alocată membrului grupului BEFIT în conformitate cu articolul 45;
 - (c) elementele de ajustare a părții alocate în conformitate cu articolul 48 în statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT;
 - (d) creditele aplicabile în statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT pentru compensarea impozitelor plătite în străinătate.
3. În pofida dispozițiilor de la alineatul (1), membrii aceluiași grup BEFIT care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent în același stat membru pot alege să depună o singură declarație fiscală individuală combinată în statul membru respectiv.

Articolul 63

Notificarea erorilor din declarația fiscală individuală

1. Membrul unui grup BEFIT notifică autorității competente a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent erorile din declarația fiscală individuală în termen de două luni de la data prevăzută pentru depunerea declarației respective.
2. Autoritatea competentă a statului membru în care membrul grupului BEFIT și-a depus declarația fiscală individuală notifică imediat, prin echipa BEFIT, autorității la care se depune declarația și autorităților competente din celelalte state membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiași grup BEFIT dacă erorile necesită ajustări care afectează baza de impozitare BEFIT a grupului BEFIT.
3. Autoritatea la care se depune declarația emite, în termen de o lună, o declarație informativă BEFIT revizuită pe care o transmite imediat, prin echipa BEFIT, autorităților competente din toate statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii grupului BEFIT. Autoritatea la care se depune declarația și autoritățile competente din toate statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiași grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu articolul 64.
4. În pofida alineatului (3), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai scăzut quantum dintre quantumul de 10 000 EUR și quantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

Articolul 64

Decizii de impunere individuale

1. Autoritatea competentă a statului membru în care și-a depus declarația fiscală individuală membrul unui grup BEFIT emite o decizie de impunere individuală în conformitate cu declarația fiscală individuală. Executarea obligației fiscale este reglementată de dreptul statului membru respectiv.
2. Dacă este necesar, autoritatea competentă a statului membru în care și-a depus declarația fiscală individuală membrul grupului BEFIT emite o decizie de impunere rectificată. Autoritatea competentă a statului membru în care membrul grupului BEFIT și-a depus declarația fiscală individuală notifică imediat, prin echipa BEFIT, autorității la care se depune declarația și autorităților competente din toate celelalte state membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent ceilalți membri ai aceluiași grup BEFIT dacă ajustările afectează baza de impozitare BEFIT.
3. După primirea unei decizii de impunere rectificate în conformitate cu alineatul (2), autoritatea la care se depune declarația emite, în termen de o lună, o declarație informativă BEFIT revizuită pe care o transmite imediat, prin echipa BEFIT, autorităților competente din toate statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii grupului BEFIT. Autoritatea la care se depune declarația și autoritățile competente din celelalte state membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiași grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu alineatul 2.
4. În pofida alineatului (3), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai scăzut quantum dintre quantumul de 10 000 EUR și quantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

SECȚIUNEA 5 AUDITURILE

Articolul 65

Audituri

1. Autoritatea competentă a unui stat membru poate lansa și coordona audituri ale membrilor unui grup BEFIT care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent în statul membru respectiv.
2. Autoritatea competentă a unui stat membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul unui grup BEFIT poate primi din partea autorității competente a altui stat membru în care există cel puțin un membru al aceluiași grup BEFIT cererea de a desfășura un audit comun cu această autoritate. Auditurile comune se efectuează în conformitate cu articolul 12 din

Directiva 2011/16/UE a Consiliului³⁵ privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal. În pofida acestei norme, autoritatea competentă solicitată acceptă o astfel de cerere și informează echipa BEFIT.

3. Auditurile (inclusiv auditurile comune) se efectuează în conformitate cu legislația națională a statului membru în care au loc, sub rezerva ajustărilor necesare pentru asigurarea punerii în aplicare corespunzătoare a prezentei directive. Auditurile respective pot include cereri de informații, inspecții sau examinări de orice natură, efectuate pentru a se verifica respectarea de către contribuabil a prezentei directive.
4. Autoritatea competentă a statului membru în care se efectuează auditul sau auditul comun informează echipa BEFIT cu privire la rezultatele unui audit sau ale unui audit comun care afectează rezultatul alocării bazei de impozitare BEFIT pentru exercițiul financiar la care se referă. Ceilalți membri ai echipei BEFIT au la dispoziție trei luni pentru a-și exprima punctele de vedere.
5. În urma unui audit sau a unui audit comun care afectează rezultatul alocării bazei de impozitare BEFIT, astfel cum se menționează la alineatul (4), autoritatea la care se depune declarația emite, în termen de o lună, o declarație informativă BEFIT revizuită pe care o transmite imediat, prin echipa BEFIT, autorităților competente din toate statele membre în care membrii grupului BEFIT își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent. Autoritatea la care se depune declarația și autoritățile competente din celelalte state membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiași grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu articolul 64.
6. În pofida alineatului (5), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai scăzut quantum dintre quantumul de 10 000 EUR și quantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

SECȚIUNEA 6

CĂILE DE ATAC

Articolul 66

Căi de atac administrative în legătură cu declarația informativă BEFIT

1. Entitatea care depune declarația poate introduce o cale de atac împotriva conținutului declarației informative BEFIT, în conformitate cu articolul 59, în termen de două luni de la emiterea sau notificarea declarației. Calea de atac se soluționează de către un organism administrativ care, în conformitate cu dreptul statului membru al autorității la care se depune declarația, are competența de a soluționa căi de atac în primul grad de jurisdicție. Calea de atac administrativă este reglementată de dreptul statului membru al autorității la care se depune declarația. În cazul în care în statul membru al autorității la care se depune declarația nu există un astfel de organism

³⁵ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

administrativ, membrul unui grup BEFIT poate introduce direct o cale de atac judiciară.

2. Când se adresează organismului administrativ, autoritatea la care se depune declarația, după caz, consultă, prin echipa BEFIT, celelalte autorități competente ale statelor membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT.
3. Organismul administrativ menționat la alineatul (1) se pronunță cu privire la calea de atac în termen de două luni. Dacă decizia introduce modificări față de declarația informativă BEFIT inițială, decizia cu modificări înlocuiește declarația informativă BEFIT inițială. Dacă entitatea care depune declarația nu primește nicio decizie în termenul respectiv, se consideră că declarația informativă BEFIT a fost confirmată.
4. În pofida articolului 62 alineatul (1), termenul pentru depunerea unei declarații fiscale individuale începe să curgă la data la care se ia decizia asupra căii de atac sau la care se consideră că declarația informativă BEFIT a fost confirmată în temeiul alineatului (3).

Articolul 67

Căi de atac administrative în legătură cu deciziile de impunere individuale

1. Împotriva conținutului deciziei de impunere individuale adoptate în temeiul articolului 64, membrul unui grup BEFIT poate introduce, în termen de două luni de la data la care i-a fost notificată decizia, o cale de atac la autoritatea competentă a statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent. Calea de atac administrativă se soluționează de către un organism administrativ care, în conformitate cu dreptul statului membru al membrului grupului BEFIT, are competența de a soluționa căi de atac în primul grad de jurisdicție. Calea de atac administrativă este reglementată de dreptul statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT. În cazul în care nu există un astfel de organism administrativ în statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT, membrul grupului BEFIT poate introduce direct o cale de atac judiciară.
2. Când se adresează organismului administrativ, autoritatea competentă a membrului grupului BEFIT, după caz, consultă, prin echipa BEFIT, celelalte autorități competente ale statelor membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT.
3. Autoritatea competentă a statului membru în care membrul grupului BEFIT și-a introdus calea de atac notifică imediat, prin echipa BEFIT, autorității la care se depune declarația și autorităților competente din celelalte state membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT dacă decizia adoptată în temeiul alineatului (1) afectează baza de impozitare BEFIT. Autoritatea la care se depune declarația și celelalte autorități competente din statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu articolul 64.
4. În pofida alineatului (3), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai

scăzut cuantumul de 10 000 EUR și cuantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

Articolul 68

Căi de atac judiciare în legătură cu declarația informativă BEFIT

1. În cazul în care decizia adoptată în temeiul articolului 66 fost confirmată sau modificată, entitatea care depune declarația are dreptul să introducă, în termen de două luni de la primirea deciziei organismului de soluționare a căilor de atac administrative, o cale de atac direct în fața instanțelor din statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situată sub forma unui sediu permanent. Calea de atac judiciară este reglementată de dreptul statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situată sub forma unui sediu permanent entitatea care depune declarația.
2. Când se adresează instanței, autoritatea la care se depune declarația, după caz, consultă, prin echipa BEFIT, celelalte autorități competente ale statelor membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT.
3. În cazul în care se ia o decizie în temeiul alineatului (1), autoritatea la care se depune declarația transmite imediat, prin echipa BEFIT, autorităților competente din toate statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT o declarație informativă BEFIT modificată. Autoritatea la care se depune declarația și celelalte autorități competente din statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu articolul 64.
4. În pofida alineatului (3), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai scăzut cuantumul de 10 000 EUR și cuantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

Articolul 69

Căi de atac judiciare în legătură cu deciziile de impunere individuale

1. În cazul în care decizia adoptată în temeiul articolului 67 fost confirmată sau modificată, membrul unui grup BEFIT are dreptul să introducă, în termen de două luni de la data la care i-a fost notificată decizia organismului de soluționare a căilor de atac administrative, menționat la articolul 67, o cale de atac în fața instanțelor din statul membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent. Calea de atac judiciară este reglementată de dreptul statului membru în care își are domiciliul fiscal sau este situat sub forma unui sediu permanent membrul grupului BEFIT.
2. Când se adresează instanței, autoritatea competentă a membrului grupului BEFIT, după caz, consultă, prin echipa BEFIT, celelalte autorități competente ale statelor membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT.
3. Autoritatea competentă a statului membru în care membrul grupului BEFIT și-a introdus calea de atac notifică, prin echipa BEFIT, autorității la care se depune declarația și autorităților competente din celelalte state membre în care își au

domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT dacă decizia adoptată în temeiul alineatului (1) afectează baza de impozitare BEFIT. Autoritatea la care se depune declarația și celelalte autorități competente din statele membre în care își au domiciliul fiscal sau sunt situați sub forma unui sediu permanent membrii aceluiasi grup BEFIT emit, când este cazul, decizii de impunere rectificate în conformitate cu articolul 64.

4. În pofida alineatului (3), nu se emit decizii de impunere rectificate pentru ajustarea bazei de impozitare BEFIT, în cazul în care diferența dintre baza de impozitare BEFIT declarată inițial și baza de impozitare BEFIT revizuită nu depășește cel mai scăzut quantum dintre quantumul de 10 000 EUR și quantumul echivalent cu 1 % din baza de impozitare BEFIT.

Articolul 70

Termene de prescripție

În cazul în care în urma unei căi de atac administrative sau judiciare este necesar să se aducă modificări deciziei de impunere individuale a unuia sau mai multor membri ai unui grup BEFIT, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că astfel de modificări rămân posibile, în pofida eventualelor termene prevăzute în dispozițiile de drept intern ale statelor membre.

SECȚIUNEA 7

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 71

Transmiterea de informații și documente

1. Informațiile comunicate între statele membre sub orice formă în temeiul prezentei directive intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, astfel cum este stabilită în dreptul intern al statului sau statelor membre care le-au primit. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea și asigurarea respectării dispozițiilor de drept interne ale statelor membre referitoare la impozitele care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.
2. De asemenea, ele pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare și administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor și dispozițiilor generale care reglementează drepturile acuzaților și martorilor în cadrul acestor proceduri.

Articolul 72

Sancțiuni

Statele membre stabilesc norme referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile și măsurile de asigurare a respectării prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 73

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011³⁶.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 74

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (8) și la articolul 14 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând cu [data intrării în vigoare a prezentei directive].
3. Delegarea competențelor poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.
6. Un act delegat intră în vigoare numai dacă Consiliul nu formulează obiecții în termen de două luni de la notificarea actului către Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, Consiliul informează Comisia că nu va formula obiecții. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 75

Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat de către Comisie cu privire la adoptarea de acte delegate, la orice obiecție formulată cu privire la acestea și la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 76
Protecția datelor

1. Statele membre pot să prelucreze date cu caracter personal în temeiul prezentei directive exclusiv în scopul aplicării capitolului IV, precum și în scopul examinării conținutului declarației informative BEFIT, al ajungerii la un consens asupra acestuia și al prelucrării și evaluării declarațiilor fiscale individuale depuse în temeiul capitolului V. Când prelucrează date cu caracter personal în sensul prezentei directive, autoritățile competente ale statelor membre sunt considerate operatori, în înțelesul articolului 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679, în cadrul activităților lor respective desfășurate în temeiul prezentei directive.
2. Informațiile, inclusiv datele cu caracter personal, prelucrate în conformitate cu prezenta directivă se păstrează numai atât timp cât este necesar pentru atingerea obiectivelor prezentei directive, în conformitate cu dispozițiile referitoare la termenele de prescripție din dreptul intern al fiecărui operator de date, dar în niciun caz mai mult de 10 ani.

Articolul 77
Reexaminarea de către Comisie a funcționării BEFIT

1. După cinci ani de la data la care prezenta directivă începe să se aplice, Comisia examinează și evaluează funcționarea acesteia și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în acest sens. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentei directive.
2. Statele membre transmit Comisiei informațiile relevante pentru evaluarea directivei în conformitate cu alineatul (3), inclusiv date agregate cu privire la membrii unui grup BEFIT care își au domiciliul fiscal în jurisdicția lor și cu privire la sediile permanente ale membrilor respectivi care își desfășoară activitatea în jurisdicția lor, astfel încât Comisia să evalueze în mod corespunzător impactul normei privind alocarea de tranziție și al Directivei (UE) 2022/2523, precum și situația în ceea ce privește punerea în aplicare a pilonului 1 al Declarației privind o soluție bazată pe doi piloni pentru a răspunde provocărilor fiscale generate de digitalizarea economiei, convenită de Cadrul incluziv al OCDE/G20 privind BEPS la 8 octombrie 2021.
3. Comisia precizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, informațiile de furnizat de către statele membre în scopul evaluării funcționării directivei, astfel cum se menționează la alineatul (2), precum și formatul și condițiile de comunicare a informațiilor respective.
4. În conformitate cu dispozițiile aplicabile instituțiilor Uniunii și cu articolul 76 din prezenta directivă, Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul alineatului (2).
5. Informațiile comunicate Comisiei de către un stat membru în temeiul alineatului (2), precum și orice raport sau document elaborat de Comisie pe baza respectivelor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, astfel cum se prevede în dreptul intern al statului sau statelor membre care le-au primit.

Articolul 78

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 2028. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.
2. Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 iulie 2028.
3. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele trebuie să includă o trimitere la prezenta directivă sau să fie însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
4. De la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre asigură informarea Comisiei în timp util pentru ca aceasta să își prezinte observațiile cu privire la orice proiect de act cu putere de lege sau de act administrativ pe care intenționează să îl adopte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 79

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 80

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Directiva (UE) 2023/XXX a Consiliului din XX septembrie 2023 privind Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politica fiscală 1.3. Obiectul propunerii/inițiativei

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare³⁷

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Prin propunere se urmărește elaborarea unui cadru comun de impozitare a societăților în sprijinul pieței interne. În prezent, nu există un sistem comun de impozitare a societăților pentru calcularea profitului impozabil al întreprinderilor din UE, ci 27 de sisteme naționale diferite, ceea ce înseamnă că desfășurarea de activități economice pe piața internă este dificilă și costisitoare pentru societăți. Prin propunere se creează un anumit grad de securitate fiscală și se facilitează conformarea fiscală, răspunzându-se astfel nevoii în acest sens a întreprinderilor mari cu prezență fiscală în mai multe state membre. În acest scop, propunerea se bazează în special pe realizările recunoscute ca atare la nivel internațional ale abordării bazate pe doi piloni a Cadrului incluziv al OCDE/G20.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

1) Primul obiectiv specific al propunerii BEFIT este **reducerea costurilor de conformare fiscală** pentru întreprinderile din UE. Întrucât propunerea va oferi întreprinderilor din UE un set simplificat de norme fiscale, în comparație cu mediul actual, conformarea fiscală ar trebui să presupună mai puține resurse din partea întreprinderilor.

2) În al doilea rând, prin propunerea BEFIT se urmărește **încurajarea extinderii transfrontaliere**, în special a IMM-urilor.

3) De asemenea, propunerea BEFIT va contribui la **reducerea denaturărilor** care influențează deciziile comerciale și va atenua fragmentarea pe piața internă. Mai

³⁷

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

multe aspecte ale propunerii BEFIT ar putea contribui la atingerea acestui obiectiv. Elementul 1 va asigura o concurență loială pentru grupurile de societăți care intră în domeniul de aplicare al propunerii, stabilind un set uniform de norme privind impozitul pe profit pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă.

4) În sfârșit, prin propunerea BEFIT se urmărește, de asemenea, **reducerea riscului de dublă impunere și de supraimpunere și a numărului de litigii fiscale**. Propunerea va include mai multe aspecte care îndeplinesc acest obiectiv.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Prin propunere se introduce un cadru comun de norme privind impozitul pe profit, care va înlocui actualele sisteme naționale de impozitare a societăților pentru întreprinderile care intră în domeniul de aplicare al propunerii. Propunerea va viza în principal simplificarea pentru contribuabili și încurajarea creșterii economice și a investițiilor pe piața internă, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile în care întreprinderile să își desfășoare activitatea.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Obiective specifice	Indicatori	Instrumente de măsurare
Reducerea costurilor de conformare fiscală pentru întreprinderile din UE	Costurile de punere în aplicare și costurile inițiale de funcționare a BEFIT pentru grupurile din cadrul elementului 1, în raport cu cifra de afaceri Costurile de formare pentru resursele umane din întreprinderi și administrațiile fiscale Numărul de grupuri care au optat să participe la elementul 1 Numărul de litigii dintre state membre având ca obiect dubla impunere, care apar ca „noi intrări” (după începerea aplicării BEFIT) în cadrul procedurilor amiabile și al arbitrajului, și costurile acestor litigii Costurile de conformare fiscală pentru IMM-urile din cadrul	Sondajul/chestionarul realizat în rândul grupurilor mari de către DG TAXUD, eventual cu asistență externă, în cooperare cu autoritățile fiscale din statele membre Datele primite de DG TAXUD de la autoritățile fiscale ale statelor membre, care ar dispune de aceste informații în calitate de „autorități la care se depune declarația” Datele colectate de DG TAXUD cu privire la proceduri amiabile noi și numărul de proceduri deschise în temeiul Convenției de arbitraj și al Directivei privind mecanismele de soluționare a

	elementului 2, în raport cu cifrele de afaceri și cu IMM-uri comparabile care nu aplică reguli de impunere în funcție de sediul central	litigiilor fiscale Sondajul/chestionarul realizat în rândul IMM-urilor de către Comisia Europeană, eventual cu asistență externă, în cooperare cu autoritățile fiscale din statele membre
Încurajarea extinderii transfrontaliere, în special a IMM-urilor	Numărul de IMM-uri care pot opta să participe la elementul 2 Numărul de IMM-uri care au optat să participe la elementul 2 Numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu permanent Numărul de IMM-uri care ies din domeniul de aplicare al elementului 2 prin înființarea unei filiale Numărul de grupuri mari care intră în domeniul de aplicare obligatoriu al elementului 1	Sondajul privind datele agregate transmise de DG TAXUD autorităților fiscale din statele membre, care ar dispune de aceste informații Sondajul/chestionarul realizat în rândul IMM-urilor de către Comisia Europeană, eventual cu asistență externă, în cooperare cu autoritățile fiscale din statele membre Datele primite de DG TAXUD de la autoritățile fiscale ale statelor membre, care ar dispune de aceste informații în calitate de „autorități la care se depune declarația”
Reducerea denaturărilor care influențează deciziile comerciale pe piața internă și, astfel, asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile din UE	Numărul de cazuri în care statele membre au fost nevoite să încheie sisteme fiscale artificiale Evoluția PIB-ului UE	Informațiile de furnizat de către administrațiile fiscale prin intermediul unui sondaj care va fi distribuit de DG TAXUD Statisticile Eurostat privind conturile naționale și PIB-ul
Reducerea riscului de dublă impunere sau de supraimpunere și a numărului de litigii	Numărul de litigii dintre state membre având ca obiect dubla impunere, care apar ca „noi intrări” (după începerea aplicării BEFIT) în cadrul procedurilor amiabile și al arbitrajului	Datele colectate de TAXUD cu privire la proceduri amiabile noi și numărul de proceduri deschise în temeiul Convenției de arbitraj și al Directivei privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

După ce se depune declarația informativă BEFIT și când se știe ce entități sunt incluse în grupul BEFIT, reprezentanții autorității la care se depune declarația ar urma să formeze, împreună cu reprezentanții celorlalte autorități fiscale locale relevante, o echipă BEFIT pentru respectivul grup BEFIT. Pentru fiecare grup BEFIT ar exista, așadar, o astfel de echipă BEFIT.

Pentru a facilita desfășurarea activității persoanelor responsabile din fiecare echipă BEFIT și comunicarea în rândul acestora, Comisia va trebui să adopte modalitățile practice necesare, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor între membrii echipelor BEFIT, prin recurgerea la un instrument de colaborare BEFIT. În ceea ce privește data de introducere a instrumentului de colaborare BEFIT, statele membre și Comisia ar avea probabil nevoie de o perioadă de timp după adoptarea propunerii pentru a putea implementa sistemele și a permite astfel funcționarea echipelor BEFIT și comunicarea în cadrul acestora.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Acțiunile individuale ale statelor membre nu ar oferi nicio soluție eficientă și eficace pentru a asigura un cadru comun fezabil de impozitare a societăților. În loc să fie nevoie ca fiecare stat membru să prevadă separat resurse umane pentru evaluarea obligațiilor fiscale ale acelorași grupuri transfrontaliere, aceste resurse disponibile vor fi utilizate colectiv într-un mod mai eficace și mai precis prin intermediul echipelor BEFIT. O abordare la nivelul UE pare preferabilă, deoarece poate facilita funcționarea acestor echipe BEFIT și comunicarea în cadrul lor și poate asigura o mai mare coerență și o reducere a sarcinii administrative pentru contribuabili și autoritățile fiscale.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Inițiativa constituie un mecanism nou. Opțiunea preferată în evaluarea impactului este cea a ghișeului unic hibrid. În cadrul acestei opțiuni, declarația informativă BEFIT ar urma să fie tratată la nivel central prin intermediul autorității la care se depune declarația, în timp ce declarațiile fiscale individuale, auditurile și soluționarea litigiilor ar rămâne în primul rând în sfera de competență locală, în conformitate cu suveranitatea fiscală națională. Această opțiune acordă prioritate simplității și menține sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale la un nivel rezonabil de scăzut, dar creează, de asemenea, cel mai bun echilibru posibil între simplitatea unui ghișeu unic și rolul jucat de autoritățile naționale ale statelor membre.

Echipele BEFIT vor juca un rol important în acest echilibru. Ele vor urmări să ajungă din timp la un acord cu privire la elementele-cheie ale declarației informative BEFIT și să ofere un anumit grad de securitate fiscală, ceea ce ar trebui să antreneze, măcar treptat, o scădere a costurilor de conformare fiscală și să promoveze piața internă ca mediu de creștere economică și investiții.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

În Comunicarea Comisiei intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI”, Comisia s-a angajat să prezinte o propunere legislativă de stabilire de norme ale Uniunii pentru Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT). Când este posibil, propunerea va utiliza procedurile, modalitățile și instrumentele informatice deja instituite sau în curs de elaborare în cadrul DAC.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Costurile de punere în aplicare a inițiativei vor fi finanțate din bugetul UE numai în ceea ce privește componentele centrale ale instrumentului de colaborare BEFIT. Acesta va fi finanțat prin realocări din pachetul financiar prevăzut pentru programul Fiscalis. În rest, măsurile avute în vedere vor trebui să fie puse în aplicare de statele membre.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

– ☐ în vigoare de la [ZZ.LL]AAAA până la [ZZ.LL]AAAA

1. ☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☒ durată nelimitată

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

1. urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)³⁸

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

– ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

2. ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

– ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

3. ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

– ☐ BEI și Fondului european de investiții;

4. ☐ organismelor menționate la articolele 64 și 65 din Regulamentul financiar;

– ☐ organismelor de drept public;

5. ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

– ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primesc garanții financiare adecvate;

6. ☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

– Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

În ceea ce privește instrumentul de colaborare BEFIT care va facilita funcționarea echipelor BEFIT și comunicarea în cadrul acestora, Comisia este responsabilă pentru dezvoltarea și

³⁸ Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

funcționarea unui astfel de instrument. Statele membre se vor angaja să creeze infrastructura internă adecvată care să permită comunicarea informațiilor între membrii echipelor BEFIT prin intermediul instrumentului de colaborare BEFIT.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Comisia va monitoriza în mod continuu eficacitatea și eficiența propunerii, cu ajutorul următorilor indicatori predefiniți: costurile de punere în aplicare și costurile inițiale de funcționare a BEFIT, numărul de grupuri de societăți care intră în domeniul de aplicare obligatoriu al propunerii, precum și numărul de societăți care au decis să intre voluntar în acesta, evoluția costurilor de conformare fiscală atât ale grupurilor mari, cât și ale IMM-urilor din UE, și numărul de litigii având ca obiect dubla impunere.

În plus, Comisia va examina cu regularitate situația din statele membre și va publica un raport. Cadrul de monitorizare va fi ajustat ulterior, conform cerințelor juridice și de punere în aplicare finale și calendarului acestora.

După cinci ani de la punerea în aplicare a propunerii va avea loc o evaluare care va permite Comisiei să analizeze rezultatele politicii în ceea ce privește obiectivele acesteia, precum și impactul global din punctul de vedere al veniturilor fiscale, al întreprinderilor și al pieței interne.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Punerea în aplicare a propunerii se va baza pe autoritățile competente (administrațiile fiscale) ale statelor membre. Acestea vor fi responsabile pentru finanțarea propriilor sisteme naționale și a adaptărilor necesare care să permită comunicarea informațiilor între membrii echipelor BEFIT prin intermediul instrumentului de colaborare BEFIT.

Comisia va crea infrastructura, și anume instrumentul de colaborare BEFIT, care va facilita funcționarea echipelor BEFIT și comunicarea în cadrul acestora. Instrumentul de colaborare BEFIT va fi implementat deci în modul de gestiune directă, având în vedere natura infrastructurii necesare pentru echipele BEFIT, explicată mai sus. Comisia este cea mai în măsură să asigure acest lucru. Nu este nevoie de gestiune indirectă. În cadrul gestiunii partajate, fiecare membru și-ar dezvolta propriul instrument, ceea ce nu ar fi practic, în special deoarece ar exista numeroase echipe BEFIT care ar cuprinde numeroase combinații diferite de state membre. La nivelul Comisiei au fost create sisteme informatice care vor fi utilizate pentru această propunere. Comisia va fi responsabilă cu finanțarea dezvoltării acestui instrument de colaborare BEFIT, precum și cu găzduirea, gestionarea conținutului, criptarea și întreținerea anuală a instrumentului.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Nu au fost identificate riscuri, deoarece instrumentul de colaborare BEFIT va fi o nouă infrastructură și, prin urmare, nu are precedent. Sistemul de control intern se va baza pe sistemele folosite deja pentru programele de finanțare existente aflate în gestiunea directă a DG TAXUD (de exemplu, Fiscalis). Ca atare, nu ar trebui să apară riscuri suplimentare.

Sistemul general de control intern instituit în cadrul DG TAXUD pentru achizițiile publice (bazat pe verificări aprofundate *ex ante* a 100 % din tranzacțiile aferente) a permis menținerea ratelor de eroare în programele precedente de finanțare (de exemplu, Fiscalis) cu mult sub pragul de semnificație (mai exact, la un nivel estimat de 0,5 %). Acest sistem de control va fi utilizat și aplicat și pentru instrumentul de colaborare BEFIT, asigurându-se astfel că ratele de eroare se situează cu mult sub pragul de semnificație.

Elementele principale ale strategiei de control sunt:

Contracte de achiziții publice

Procedurile de control pentru achiziții publice definite în Regulamentul financiar: orice contract de achiziții publice se realizează în conformitate cu procedura consacrată de verificare, de către serviciile Comisiei, pentru efectuarea plății, ținând cont de obligațiile contractuale și de buna gestionare financiară și generală. În toate contractele încheiate între Comisie și beneficiari sunt prevăzute măsuri antifraudă (controale, rapoarte etc.). Se elaborează caiete de sarcini detaliate, care stau la baza fiecărui contract specific. Procesul de acceptare respectă cu strictețe metodologia TAXUD TEMPO: livrabilele sunt analizate, modificate dacă este necesar și, în cele din urmă, admise (sau respinse) în mod explicit. Nu se plătește nicio factură fără o „scrisoare de acceptare”.

Verificarea tehnică a achizițiilor publice

DG TAXUD efectuează controale privind livrabilele și supraveghează operațiunile și serviciile prestate de contractanți. De asemenea, efectuează în mod regulat audituri de calitate și de securitate la nivelul contractanților. Auditurile de calitate verifică gradul în care procesele efective ale contractanților respectă normele și procedurile definite în planurile de calitate ale acestora. Auditurile de securitate se concentrează pe procese, proceduri și configurații specifice.

Pe lângă controalele menționate mai sus, DG TAXUD execută controale financiare tradiționale:

Verificarea *ex ante* a angajamentelor

Toate angajamentele din cadrul DG TAXUD sunt verificate de șeful unității Finanțe și de unitatea Resurse umane corespunzătoare. Prin urmare, 100 % din sumele angajate sunt acoperite de verificarea *ex ante*. Această procedură oferă un nivel ridicat de garantare a legalității și regularității tranzacțiilor.

Verificarea *ex ante* a plăților

100 % din plăți sunt verificate *ex ante*. În plus, cel puțin o plată (din toate categoriile de cheltuieli) pe săptămână este selectată aleatoriu pentru o verificare *ex ante* suplimentară efectuată de către șeful unității Finanțe și de către unitatea Resurse umane corespunzătoare. Nu există niciun obiectiv legat de acoperire, deoarece scopul acestei verificări este de a controla plățile în mod „aleatoriu” pentru a verifica dacă toate plățile au fost pregătite în conformitate cu cerințele. Restul plăților sunt prelucrate zilnic în conformitate cu normele în vigoare.

Declarațiile ordonatorilor de credite subdelegați

Toți ordonatorii de credite subdelegați semnează declarații în sprijinul raportului anual de activitate pentru anul în cauză. Aceste declarații acoperă operațiunile din cadrul programului. Ordonatorii de credite subdelegați declară că operațiunile legate

de execuția bugetară au fost efectuate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, că sistemele de gestionare și de control existente oferă suficiente garanții privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și că riscurile asociate acestor operațiuni au fost identificate corect și raportate și că au fost puse în aplicare acțiuni de atenuare.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Controalele stabilite permit DG TAXUD să aibă garanții suficiente cu privire la calitatea și la regularitatea cheltuielilor și să reducă riscul de neconformitate. Măsurile strategiei de control menționate mai sus reduc riscurile potențiale sub ținta de 2 % și acoperă toți beneficiarii. Orice măsură suplimentară pentru a reduce și mai mult riscul ar conduce la costuri disproporționat de ridicate și, prin urmare, nu este avută în vedere. Costurile totale ocazionate de punerea în aplicare a strategiei de control de mai sus – pentru toate cheltuielile din cadrul programului Fiscalis – sunt limitate la 1,6 % din plățile totale efectuate. Se preconizează că ele vor rămâne la același nivel pentru prezenta inițiativă. Strategia de control a programului limitează riscul de neconformitate practic la zero și rămâne proporțională cu riscurile implicate.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Oficiul de luptă antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/964 al Consiliului, cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord sau o decizie de grant sau în legătură cu un contract de finanțare în temeiul prezentului regulament.

3. IMPLICAȚIA FINANCIARĂ ESTIMATĂ A PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

(1) Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
		Dif./ Nedif. ³⁹	din partea țărilor AELS ⁴⁰	din partea țărilor candidate și potențial candidate ⁴¹	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
1 - Piața unică, inovare și sectorul digital	03 04 01 – Cooperarea în domeniul fiscal (Fiscalis)	Dif.	NU	NU	NU	NU

³⁹ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁴⁰ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁴¹ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

2. ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul 1	Piața unică, inovare și sectorul digital
---	-----------	--

DG: TAXUD			2025 ⁴²	2026	2027							TOTAL
○ Credite operaționale												
03 04 01 – Cooperarea în domeniul fiscal (Fiscalis)	Angajamente	(1a)		0,6	0,6				.	.	.	
	Plăți	(2a)	0,3									
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁴³												

⁴² Nu se cunoaște anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Ca atare, se ia ca ipoteză anul 2025.

⁴³ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

TOTAL credite pentru DG TAXUD	Angajamente	=1a+1b +3		0,6	0,6							
	Plăți	=2a+2 b +3	0,3									
○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)		0,6	0,6	0,6						
	Plăți	(5)	0,3									
○ TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)										
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6		0,6	0,6							
	Plăți	=5+ 6	0,3									

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune trebuie completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa 5 la Decizia Comisiei privind normele interne de execuție a secțiunii „Comisia” din bugetul general al Uniunii Europene), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
DG: <.....>						
○ Resurse umane						
○ Alte cheltuieli administrative						

TOTAL DG <.....>	Credite								
-------------------------------	---------	--	--	--	--	--	--	--	--

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)								
---	-----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul N ⁴⁴	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente								
	Plăți								

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			2025	2026	2027		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
	REALIZĂRI							

⁴⁴ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

↓	Tip ⁴⁵	Costur i medii	Ńr.	Costur i	Ńr.	Costur i	Ńr.	Costur i	Ńr.	Costur i	Ńr.	Costu ri	Ńr.	Costur i	Ńr.	Costur i	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁴⁶ ...																		
- Găzduire și sprijin						0,6		0,6										0,6
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1						0,6		0,6										0,6
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
TOTALURI						0,6		0,6										0,6

⁴⁵ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

⁴⁶ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁴⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								

În afara RUBRICII 7⁴⁸ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁴⁷ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

⁴⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

3. ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	2025	2026	2027				
○ Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	0,2	0,1	0,1				
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
○ Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁴⁹							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz⁵⁰	- la sediu						
	- în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT - cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	0,2	0,1	0,1				

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Administrator al instrumentului de colaborare BEFIT
Personal extern	

⁴⁹ AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = lucrător temporar; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁵⁰ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Cheltuielile de funcționare vor fi finanțate din pachetul financiar prevăzut pentru programul Fiscalis, din cadrul rubricii 1 a CFM.

- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- ☐ necesită revizuirea CFM.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților

4. ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁵¹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁵¹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

5. ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

(a) ☐ asupra resurselor proprii

a. ☐ asupra altor venituri

(b) vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁵²						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[...]

⁵²

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.